

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. dubna 2023 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Chocholatého, Ph.D. a soudců JUDr. Edvina Svobody a JUDr. Ondřeje Círka, o odvolání obžalovaného [údaje o účastníkovi] obžalovaného [údaje o účastníkovi] obžalované společnosti SINCONSULT s. r. o., IČ: 25663798, se sídlem Drtinova 557/10, Smíchov, Praha 5 a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2022 číslo jednací 41 T 11/2021-9747,

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek k odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] částečně zrušuje v celém výroku o trestu ohledně tohoto obžalovaného a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že se obžalovaný [jméno] [příjmení] při nezměněném výroku o vině

odsuzuje

za zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nezměněn a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin nedovoleného ozbrojování podle

§ 279 odst. 1 tr. zákoníku, za které byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17.8.2020 č.j. 62 T 99/2020-86, který byl obžalovanému doručen dne 15.9.2020,

podle § 211 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pět) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy denní sazba činí 2000 Kč, tedy celkem ve výměře 200 000 Kč.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací v trvání 3 let.

Podle § 70 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 1 ks šestiranového revolveru ráže 36 Special Zbrojovka Brno a 1 ks signální zbraně v.č. SK 0322.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17.8.2020 č.j. 62 T 99/2020-86, který byl obžalovanému doručen dne 15.9.2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

- II. Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. a státního zástupce ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. jako nedůvodná zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 8. 2022 č. j. 41 T 11/2021-9747, byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným pokračujícím zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, za což byl odsouzen podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 5 let.

2. Obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná společnost SINCONSULT s. r. o. byli uznáni vinnými zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, jež spáchali jako účastníci ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, za což byl obžalovanému [příjmení] uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, přičemž výkon tohoto trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Současně mu byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 měsíců a dále i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 3 let. Dále byl obžalovanému uložen i trest propadnutí věci, a to 1 ks šestiranového revolveru ráže 36 speciál Zbrojovka Brno a 1 ks signální zbraně v.č. SK 0322. Zároveň byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 8. 2020, sp. zn. 62 T 99/2020, který byl obžalovanému doručen dne 15. 9. 2020 (právní moc 4. 11. 2020), jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

3. Obžalovaná společnost SINCONSULT s. r. o. byla odsouzena podle § 211 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 20 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu oceňování movitých či nemovitých věcí, a to formou znaleckého posudku či jakoukoli jinou formou, pro účely úvěrového řízení či jakékoli jiné účely v trvání 10 let.

4. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., insolvenční správkyň Metropolitního spořitelního družstva v likvidaci, IČ: 25571150, se sídlem Sokolská třída 966/22, Moravská Ostrava, Ostrava, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný [jméno] [příjmení] předmětné trestné činnosti dopustil tím, že

jako jediný jednatel a zároveň jediný společník společnosti TYRASIL TRADE s. r. o., s Metropolitním spořitelním družstvem, IČ: 25571150, se sídlem Praha 8 – Karlín, Sokolovská 394/17, (dále jen MSD) s úmyslem vylákat a neoprávněně získat peněžní prostředky, uzavřel:

1. dne 23. 7. 2012 Smlouvu o úvěru č. 507555021, se splatností jistiny jednorázově nejpozději do 31. 7. 2014, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 40.000.000 Kč na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, kdy celá jistina úvěru byla připsána dne 27. 7. 2012 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. č. ú.: [bankovní účet] vedený v UniCredit Bank a.s., jehož jediným disponentem v té době byl [jméno] [příjmení], při sjednávání výše uvedené úvěrové smlouvy úmyslně uvedl hrubě zkreslené údaje týkající se hodnoty předmětu, kterým byla tato úvěrová smlouva zajištěna dle článku V. - Zajištění, v bodu 3 vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směny 507555021) per aval [jméno] [příjmení], a dále nemovitostmi ve vlastnictví společnosti DAUBRESSE s.r.o. specifikovanými v článku III. – Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C a) až C mm) Smlouvy, které [jméno] [příjmení] jednajícím za společnost TYRASIL TRADE s.r.o. poskytl jako zajištění úvěru za účelem usnadnění získání úvěru od MSD [jméno] [příjmení], v té době jediný jednatel společnosti DAUBRESSE s.r.o., který uzavřel souběžně s podpisem Smlouvy o úvěru č. 507555021 dne 23. 7. 2012 Smlouvy o zřízení zástavního práva (dále jen, „zástavní smlouvy“) číslo 507555021/1, 507555021/2, 507555021/3, 507555021/4, 507555021/5, 507555021/6, 507555021/7, 507555021/8, 507555021/9, 507555021/10, 507555021/11, 507555021/12, 507555021/13, 507555021/14, 507555021/15, 507555021/16, 507555021/17 a 507555021/18 mezi MSD na straně zástavního věřitele a společností DAUBRESSE s.r.o. na straně zástavce,

[jméno] [příjmení], který při úvěrovém řízení s MSD zastupoval společnost TYRASIL TRADE s.r.o., věděl, že splatnost úvěru je dva roky, tedy do 31. 7. 2014, výše poskytnutého úvěru musí dosahovat maximálně 80% hodnoty zástavy, a v žádosti o úvěr musí uvádět pravdivé a nezkreslené informace zejména o hodnotě zajištění, tedy musel si být též vědom toho, že pokud by sdělil skutečnou a nezkreslenou hodnotu nemovitostí, které poškozenému [příjmení] nabídl jako zástavu za úvěr č. 507555021, úvěr v požadované výši by mu MSD nebyl poskytnut, a proto [jméno] [příjmení] v žádosti o úvěr a v podkladech k žádosti o úvěr za pomoci [jméno] [příjmení] úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 275-68/2012 ze dne 29. 6. 2012, vyhotovený ke dni 26. 6. 2012 znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti DAUBRESSE s.r.o., dle něhož obvyklá cena odhad investiční hodnoty činila 53.900.000 Kč, přičemž znalec při ocenění vycházel zejména z objednavatelem společnosti DAUBRESSE s.r.o. předložené, nepravdivé Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu, která měla být uzavřena dne 25. 6. 2012 (den před provedením ocenění) mezi jednatelem společnosti DAUBRESSE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucí pronajímatel) a předsedou představenstva společnosti MORAVAN a.s., IČ 476 72 439, Ing. [jméno] [příjmení] (budoucím nájemcem), kdy na základě této smlouvy mělo dojít k uzavření Smlouvy o nájmu pozemků, jež tvořily zástavu za úvěr na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 4 let v termínu do 1. 10. 2012, kdy společnosti DAUBRESSE, s.r.o. mělo plynout celkové roční nájemné ve výši 1 903.524 Kč (jednotkové nájemné 0,85 Kč/m²), což by odpovídalo více jak trojnásobnému nadhodnocení jednotkového nájemného, které bylo v daném čase a místě obvyklé, Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti

DAUBRESSE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž z předmětného nájmu nemohla mít společnost TYRASIL TRADE s.r.o. jakýkoli prospěch, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů, neboť takto stanovená hodnota byla více než 1,5 krát nadhodnocena a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 34.997.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 5 [tel. číslo], který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav Česká znalecká a.s., IČ 252 60 138, dne 21. 12. 2018, přičemž [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. v době od 2. 8. 2012 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 2.958.665 Kč, na mimořádných splátkách částky ve výši 530.000 Kč a ve výši 401.000 Kč (za vyplacení pozemků ze zástavy v k. ú. Drahany parcely [číslo] k. ú. Valkeřice parcela [číslo]), na jistině úvěru neuhradil za společnost TYRASIL TRADE s.r.o. vůbec ničeho, čímž s přihlédnutím k hodnotě pozemků v zástavě, která dle výše uvedeného revizního znaleckého posudku činila 34.997.000 Kč a uvedené výši splátek, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 4.072.000 Kč,

2. dne 5.9.2012 Smlouvu o úvěru č. 507555048, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 25.000.000 Kč výhradně na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, to vše s úrokovou sazbou 9 % p.a., měsíčními splátkami úroků dle splátkového kalendáře a uhrazením jistiny nejpozději do 31. 8. 2014, kdy celý čerpaný úvěr byl připsán dne 7. 9. 2012 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. (uveden v bodě 1.), přičemž úvěr byl dle Článku V. - Zajištění, bod 3 zajištěn vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směny 507555048) per aval [jméno] [příjmení] a dále nemovitostmi ve vlastnictví společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. specifikovanými v Článku III. – Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C a) až C x) Smlouvy, ke kterým byly dne 5. 9. 2012 souběžně s podpisem Smlouvy mezi stranami uzavřeny Smlouvy o zřízení zástavního práva číslo 507555048/1, 507555048/2, 507555048/3, 507555048/4, 507555048/5, 507555048/6, 507555048/7, 507555048/8, 507555048/9, 507555048/10 a 507555048/11,

přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy si musel být [jméno] [příjmení] vědom toho, že pokud MSD sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, nebude mu úvěr poskytnut, respektive nebude mu poskytnut v požadované výši, a proto v žádosti o úvěr ze dne 28. 8. 2012 a v podkladech k žádosti úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 279-72/2012 ze dne 2. 8. 2012, vyhotovený ke dni 31. 7. 2012 znaleckým ústavem SINCONSULT z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., dle něhož obvyklá cena tržní činila 33.700.000 Kč, přičemž znalec při ocenění vycházel zejména z objednavatelem společností TYRASIL TRADE s.r.o. předložené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu uzavřené mezi jednatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucím pronajímatelem) a jednatelem společnosti M farma Lubina s.r.o., IČ 496 09 696, [jméno] [příjmení] (budoucím nájemcem) dne 24. 7. 2012, kdy tato smlouva předpokládala uzavření Smlouvy o nájmu na 10 let s ročním nájmem ve výši 1.186.816 Kč, z čehož vyplynula výše jednotkového nájemného 0,85 Kč/m², avšak Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, kdy předmětná Smlouva o smlouvě budoucí o nájmu nebyla v materiálech MSD dohledána ani znalec jí nebyl schopen ve své dokumentaci dohledat, přičemž [jméno] [příjmení] si mohl z veřejného registru půdy (LPIS - přístupný veřejnosti v síti internet) zjistit a ověřit, že část pozemků byla v době uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu již pronajata jiným subjektům, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. ve výše uvedeném expertním posudku byla pro potřeby

schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů,

nebot' takto stanovená hodnota byla více než dvojnásobná a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 13.435.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 290/56/2019, který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav ESTIMMO s.r.o., IČ 499 66 375, dne 31. 10. 2019, přičemž [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. v době od 30. 9. 2012 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 1.481.250 Kč, na jistinu úvěru neuhradil za společnost TYRASIL TRADE s.r.o. vůbec ničeho, čímž s přihlédnutím k hodnotě pozemků v zástavě, která dle výše uvedeného revizního znaleckého posudku činila 13.435.000 Kč, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 11.565.000 Kč,

3. dne 27. 9. 2012 Smlouvu o úvěru č. 507555056, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 23.000.000 Kč na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, to vše s úrokovou sazbou 9 % p. a., měsíčními splátkami úroků dle splátkového kalendáře a uhrazením jistiny nejpozději do 30. 9. 2014, kdy celý čerpaný úvěr byl připsán dne 5. 10. 2012 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. (uveden v bodě 1.), přičemž úvěr byl dle Článku V. - Zajištění, bod 3 zajištěn vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směny 507555056) per aval [jméno] [příjmení] a dále nemovitostmi ve vlastnictví společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. specifikovanými v Článku III. – Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C a) až C t) Smlouvy, ke kterým byly dne 27. 9. 2012 souběžně s podpisem Smlouvy mezi stranami uzavřeny Smlouvy o zřízení zástavního práva číslo 507555056/1, 507555056/2, 507555056/3, 507555056/4, 507555056/5, 507555056/6, 507555056/7, 507555056/8 a 507555056/9,

přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy si musel být [jméno] [příjmení] vědom toho, že pokud MSD sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, nebude mu úvěr poskytnut, respektive nebude mu poskytnut v požadované výši, a proto v žádosti o úvěr ze dne 18. 9. 2012 a v podkladech k žádosti úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 284-77/2012 ze dne 11. 9. 2012, vyhotovený ke dni 15. 8. 2012, znaleckým ústavem SINCONSULT z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., dle něhož obvyklá cena tržní činila 29.200.000 Kč, přičemž znalec při ocenění vycházel zejména z objednavatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. předložené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu uzavřené mezi jednatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucím pronajímatelem) a jednatelem společnosti M farma Lubina s.r.o. IČ 496 09 696, [jméno] [příjmení] (budoucím nájemcem) dne 31. 8. 2012, kdy tato smlouva předpokládala uzavření Smlouvy o nájmu na 10 let s ročním nájmem ve výši 1.025.717 Kč v termínu do 1. 10. 2012, z čehož vyplynula výše jednotkového nájemného 0,85 Kč/m², avšak Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž [jméno] [příjmení] si mohl z veřejného registru půdy (LPIS) zjistit a ověřit, že část pozemků byla v době uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu již pronajata jiným subjektům, a to i na dobu 1. 10. 2012, kdy měla být uzavřena Smlouva o nájmu, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. ve výše uvedeném expertním posudku byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů,

nebot' takto stanovená hodnota byla více než dvojnásobná a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 14.276.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 290/56/2019, který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav ESTIMMO s.r.o., dne 31. 10. 2019, přičemž [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o.,

v době od 31. 10. 2012 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 1.201.750 Kč, na jistině nebylo uhrazeno z poskytnutého úvěru č. 507555056 vůbec ničeho, čímž s přihlédnutím k hodnotě pozemků v zástavě, která dle výše uvedeného revizního znaleckého posudku činila 14.276.000 Kč, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 8.724.000 Kč,

4. dne 5. 11. 2012 Smlouvu o úvěru č. 507555064, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 28.500.000 Kč na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, to vše s úrokovou sazbou 9 % p. a., měsíčními splátkami úroků dle splátkového kalendáře a uhrazením jistiny nejpozději do 31. 10. 2014, kdy celý čerpaný úvěr byl připsán dne 8. 11. 2012 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. (uveden v bodě 1.), přičemž úvěr byl dle Článku V. - Zajištění, bod 3 zajištěn vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směnky 507555064) per aval [jméno] [příjmení] a dále nemovitostmi ve vlastnictví společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. specifikovanými v Článku III. - Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C 1) až C 9) Smlouvy, ke kterým byly dne 5. 11. 2012 souběžně s podpisem Smlouvy mezi stranami uzavřeny Smlouvy o zřízení zástavního práva číslo 507555064/1, 507555064/2, 507555064/3, 507555064/4, 507555064/5, 507555064/6, 507555064/7, 507555064/8 a 507555064/9,

přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy si musel být [jméno] [příjmení] vědom toho, že pokud MSD sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, nebude mu úvěr poskytnut, respektive nebude mu poskytnut v požadované výši, a proto v žádosti o úvěr ze dne 24. 10. 2012 a v podkladech k žádosti úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 293-86/2012 ze dne 10. 10. 2012, vyhotovený ke dni 15. 8. 2012, znaleckým ústavem SINCONSULT z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., dle něhož obvyklá cena tržní činila 35.800.000 Kč, přičemž znalec při ocenění hlavně vycházel z objednavatelem TYRASIL TRADE s.r.o. předložené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu uzavřené mezi jednatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucí pronajímatel) a jednatelem společnosti FINE DREAM s.r.o., IČ 272 45 039, [jméno] [příjmení] (budoucí nájemce) ze dne 1. 10. 2012, kdy tato smlouva předpokládala uzavření Smlouvy o nájmu na 10 let s ročním nájmem ve výši 1.284.498 Kč v termínu do 1. 12. 2012, z čehož vyplynula výše jednotkového nájemného 0,85 Kč/m², avšak Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž [jméno] [příjmení] si mohl z veřejného registru půdy (LPIS) zjistit a ověřit (přístupný veřejnosti v síti internet), že část pozemků byla v době uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu již pronajata jiným subjektům, a to i na dobu 1. 12. 2012, kdy měla být uzavřena Smlouva o nájmu, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. ve výše uvedeném expertním posudku byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů, neboť takto stanovená hodnota byla více než dvojnásobná a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 16.010.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 290/56/2019, který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav ESTIMMO s.r.o. dne 31. 10. 2019, přičemž [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., v době od 30. 11. 2012 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 1.216.940 Kč, na jistině bylo uhrazeno z poskytnutého úvěru č. 507555064 celkem 793.000 Kč (platba za vykoupení pozemků ze zástavy), čímž s přihlédnutím k hodnotě pozemků v zástavě, která dle výše uvedeného znaleckého posudku činila 16.010.000 Kč, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 11.697.000 Kč,

5. dne 3. 12. 2012 Smlouvu o úvěru č. 507555072, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 28.000.000 Kč na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, to

vše s úrokovou sazbou 9 % p. a., měsíčními splátkami úroků dle splátkového kalendáře a uhrazením jistiny nejpozději do 30. 11. 2014, kdy celý čerpaný úvěr byl připsán dne 6. 12. 2012 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. (uveden v bodě 1.), přičemž úvěr byl dle Článku V. - Zajištění, bod 3 zajištěn vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směnky 507555072) per aval [jméno] [příjmení] a dále nemovitostmi ve vlastnictví společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. specifikovanými v Článku III. – Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C 1) až C 11) Smlouvy, ke kterým byly dne 3. 12. 2012 souběžně s podpisem Smlouvy mezi stranami uzavřeny Smlouvy o zřízení zástavního práva číslo 507555072/1, 507555072/2, 507555072/3, 507555072/4, 507555072/5, 507555072/6, 507555072/7, 507555072/8, 507555072/9, 507555072/10 a 507555072/11,

přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy si musel být [jméno] [příjmení] vědom toho, že pokud MSD sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, nebude mu úvěr poskytnut, respektive nebude mu poskytnut v požadované výši, a proto v žádosti o úvěr ze dne 26. 11. 2012 a v podkladech k žádosti úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 302-95/2012 ze dne 19. 11. 2012, vyhotovený ke dni 7. 11. 2012, znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., dle něhož obvyklá cena tržní činila 35.770.000 Kč, přičemž znalec při ocenění hlavně vycházel z objednavatelem společností TYRASIL TRADE s.r.o. předložené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu uzavřené mezi jednatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucí pronajímatel) a jednatelem společnosti FINE DREAM s.r.o., IČ 272 45 039, [jméno] [příjmení] (budoucí nájemce) ze dne 2. 11. 2012, kdy tato smlouva předpokládala uzavření Smlouvy o nájmu na 10 let v termínu do 1. 12. 2013 s ročním nájmem ve výši 1.188.084 Kč, z čehož vyplynula výše jednotkového nájemného 0,85 Kč 2, avšak Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž [jméno] [příjmení] si mohl z veřejného registru půdy (LPIS) zjistit a ověřit (přístupný veřejnosti v síti internet), že část pozemků byla v době uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu již pronajata jiným subjektům, a to i na dobu 1. 12. 2013, kdy měla být uzavřena Smlouva o nájmu, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. ve výše uvedeném expertním posudku byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů,

neboť takto stanovená hodnota byla více než dvojnásobná a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 15.820.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 290/56/2019, který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav ESTIMMO s.r.o. dne 31. 10. 2019, přičemž [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. v době od 31. 12. 2012 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 1.029.000 Kč, na jistinu nebylo uhrazeno zv zástavě, která dle výše uvedeného revizního znaleckého posudku činila 15.820.000 Kč, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 12.180.000 Kč,

6. dne 28. 1. 2013 Smlouvu o úvěru č. 507555080, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 20.500.000 Kč na nákup nemovitostí a jejich následný prodej, to vše s úrokovou sazbou 9 % p. a., měsíčními splátkami úroků dle splátkového kalendáře a uhrazením jistiny nejpozději do 31. 1. 2015, kdy celý čerpaný úvěr byl připsán dne 30. 1. 2013 na bankovní účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. (uveden v bodě 1.), přičemž úvěr byl dle Článku V. - Zajištění, bod 3 zajištěn vlastní blankosměnkou na řad MSD (číslo směnky 507555080) per aval [jméno] [příjmení] a dále nemovitostmi ve vlastnictví spol. TYRASIL TRADE s.r.o. specifikovanými v Článku III. – Čerpání úvěru a podmínky čerpání úvěru v bodu 4 písm. C 1) až C 10) Smlouvy, ke kterým byly dne 28. 1. 2013 souběžně s podpisem Smlouvy mezi

stranami uzavřeny Smlouvy o zřízení zástavního práva číslo 507555080/1, 507555080/2, 507555080/3, 507555080/4, 507555080/5, 507555080/6, 507555080/7, 507555080/8, 507555080/9 a 507555080/10, přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy si musel být [jméno] [příjmení] vědom toho, že pokud MSD sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, nebude mu úvěr poskytnut, respektive nebude mu poskytnut v požadované výši, a proto v žádosti o úvěr ze dne 21. 1. 2013 a v podkladech k žádosti úmyslně uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, týkající se ocenění předmětu zajištění, kdy za účelem získání úvěru v jím požadované výši naprosto účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy expertní posudek č. 323-116/2012 ze dne 16. 1. 2013, vyhotovený ke dni 7. 1. 2013 znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely objednavatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o.,

dle něhož obvyklá cena tržní činila 27.230.000 Kč, přičemž znalec při ocenění hlavně vycházel s objednavatelem společností TYRASIL TRADE s.r.o. předložené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu uzavřené mezi jednatelem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucí pronajímatel) a jednatelem společnosti FINE DREAM s.r.o., IČ 272 45 039, [jméno] [příjmení] (budoucí nájemce) ze dne 7. 1. 2013, kdy tato smlouva předpokládala uzavření Smlouvy o nájmu na 10 let v termínu 1. 10. 2013 s ročním nájmem ve výši 873.206 Kč, z čehož vyplynula výše jednotkového nájemného 0,85 Kč/m², avšak Smlouva o nájmu nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž [jméno] [příjmení] si mohl z veřejného registru půdy (LPIS) zjistit a ověřit (přístupný veřejnosti v síti internet), že část pozemků byla v době uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu již pronajata jiným subjektům, a to i na dobu 1. 10. 2013, kdy měla být uzavřena Smlouva o nájmu, tedy hodnota stanovená znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. ve výše uvedeném expertním posudku byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nadhodnocena a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů, dále předložil expertní posudek č. 327-2/2013 ze dne 23. 1. 2013, vyhotovený ke dni 13. 12. 2012 znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o. z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí, ve kterém byly oceňovány pouze 4 parcely v katastrálním území Stvolová, kdy tržní hodnota nemovitostí byla stanovena na hodnotu 163.000 Kč za využití porovnávací a výnosové metody, kdy cena odpovídá hodnotě 12 Kč za m²,

dle předložených posudků byla celková hodnota zástav dle společnosti SINCONSULT s.r.o. ve výši 27.393.000 Kč, tedy takto stanovená hodnota byla více než dvojnásobná a neodpovídala skutečné tržní hodnotě ve výši 11.742.000 Kč, která byla stanovena znaleckým posudkem č. 290/56/2019, který na základě opatření policejního orgánu vypracoval znalecký ústav ESTIMMO s.r.o., IČ 499 66 375 dne 31. 10. 2019, přičemž [jméno] [příjmení], jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. v době od 31. 1. 2013 do 30. 4. 2013 splatil na úrocích celkem 473.960 Kč, na jistině nebylo uhrazeno z poskytnutého úvěru č. 507555080 vůbec ničeho, čímž s přihlédnutím k hodnotě pozemků v zástavě, která dle výše uvedeného revizního znaleckého posudku č. 290/56/2019 k 7. 1. 2013 a k 13. 12. 2012 činí 11.742.000 Kč, způsobil svým úmyslným jednáním MSD škodu ve výši 8.758.000 Kč,

a tedy [jméno] [příjmení], jako jediný jednatel a zároveň jediný společník společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., s úmyslem vylákat a neoprávněně získat peněžní prostředky uzavřel v období od 23. 7. 2012 do 28. 1. 2013 celkem šest výše uvedených úvěrových smluv, kdy MSD deklaroval, že finanční prostředky získané z úvěrů budou použity výhradně na nákup nemovitostí pořizovaných v dražbách za ceny výrazně nižší, než za jaké ceny se nemovitosti na trhu pohybují, přičemž další obchody s nemovitostmi budou generovat potřebný zisk nutný ke splácení poskytnutých úvěrů, kdy část peněžních prostředků získaných z úvěrů od poškozeného [příjmení] v rozporu s úvěrovými smlouvami použil na úhradu zástav za úvěry, a pozemky v rozporu s deklarovaným podnikatelským plánem nenakupoval v dražbách, ale výhradně prostřednictvím pěti subjektů, a to

společností V – zemědělská obchodní a.s., IČ 286 08 119, JAROVOND s.r.o., IČ 286 06 221, Apatit a.s., IČ 284 74 228, DAUBRESSE s.r.o., IČ 286 06 329 a Norpesk Invest s.r.o., IČ 242 84 921, které pozemky společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. prodaly za více jak dvojnásobně nadhodnocenou cenu, než za kterou se obdobné pozemky prodávaly v daném čase a místě,

[jméno] [příjmení] prostřednictvím uzavřených úvěrových smluv s MSD získal na účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. č. ú.: [bankovní účet], vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., částku celkem ve výši 165.000.000 Kč,

přičemž vždy před získáním úvěrů byl zůstatek na bankovním účtu společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. minimální, a po získání:

úvěru č. 507555021 dne 27. 2. 2012 ve výši 40.000.000 Kč,

úvěru č. 507555048 dne 7. 9. 2012 ve výši 25.000.000 Kč,

úvěru č. 507555056 dne 5. 10. 2012 ve výši 23.000.000 Kč,

došlo v den připsání finančních prostředků na účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. k jejich odeslání [jméno] [příjmení] ve prospěch bankovního účtu č. ú.: [bankovní účet] vlastněného společností V obchodní a.s.,

úvěru č. 507555064 dne 8. 11. 2012 ve výši 28.500.000 Kč,

úvěru č. 507555072 dne 6. 12. 2012 ve výši 28.000.000 Kč,

kdy v den připsání finančních prostředků na účet společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. byly tyto odeslány [jméno] [příjmení] dvě platby ve shodné výši 27.000.000 Kč (celkem 54.000.000 Kč) ve prospěch bankovního účtu č. ú.: [bankovní účet] vlastněného společností V - zemědělská obchodní a.s.,

úvěru č. 507555080 dne 30. 1. 2013 ve výši 20.500.000 Kč,

bylo v den připsání finančních prostředků na účet společnosti TYRASIL TRADE s., odesláno [jméno] [příjmení] 9.000.000 Kč ve prospěch bankovního účtu č. ú.: [bankovní účet] vlastněného společností V obchodní a.s., tedy obžalovaný [jméno] [příjmení] celkem odeslal 151.000.000 Kč ve prospěch společnosti V - zemědělská obchodní a.s., ačkoliv s touto společností uzavřel kupní smlouvy na nákup pozemků pouze ve výši 104.762.953 Kč, tedy [jméno] [příjmení] z účtu společnosti TYRASIL TRADE s. převedl ve prospěch společnosti V obchodní a.s. částku v celkové výši 46.237.047 Kč, která nebyla podmíněna žádným obchodním či smluvním vztahem, a tedy převedl jí do dispozice společnosti V - zemědělská obchodní a.s. bez zjevného ekonomického opodstatnění a zejména v rozporu s účelem stanoveným v úvěrových smlouvách, jednáním pod body 1-6 tak obžalovaný [jméno] [příjmení] způsobil poškozenému [příjmení] škodu ve výši celkem 56.996.000 Kč.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná společnost SINCONSULT s.r.o. se trestné činnosti dopustili tím, že

obžalovaný [jméno] [příjmení], jakožto jediný jednatel společnosti DAUBRESSE s.r.o., vědomě poskytl [jméno] [příjmení], jednatele společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., za účelem získání finančních prostředků z úvěru MSD, jako zástavu nadhodnocené nemovitosti ve vlastnictví společnosti DAUBRESSE s.r.o. specifikované ve Smlouvě o úvěru č. 507555021, kdy [jméno] [příjmení] podpisem této smlouvy a podpisem zástavních smluv dne 23. 7. 2012 umožnil [jméno] [příjmení] získání úvěru č. 507555021 ve výši 40.000.000 Kč ve prospěch společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. od MSD, přičemž pozemky, které byly zástavou za úvěr, pořídila společnost DAUBRESSE s.r.o. v období od 24. 2. 2011 do 16. 4. 2012 od různých subjektů celkem za částku ve výši 31.226.730 Kč, kdy pořizovací cena pozemků zpravidla nepřesahovala částku

12 Kč za m², přičemž pouze v případě pořízení pozemků od společnosti V – zemědělská obchodní a.s. dosáhla kupní cena pozemků částky ve výši 20 Kč za m², ta je však nakoupila v období od 23. 3. 2012 do 12. 4. 2012 za částku cca 10 Kč za m²,

obžalovaný [jméno] [příjmení] pro jejich ocenění úmyslně zajistil nadhodnocený expertní posudek č. 275-68/2012 ze dne 29. 6. 2012, objednaný společností DAUBRESSE s.r.o., předmětný expertní posudek vypracoval jménem znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. soudní znalec Jiří Hrdlička, na kterého byla rovněž podána obžaloba VSZ v Praze sp. zn. VZV 34/2020 pro jednání právně kvalifikované jako pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku, trestní stíhání obžalovaného však bylo dne 23. 11. 2021 zastaveno, neboť obžalovaný dne 9. 11. 2021 zemřel, přičemž [jméno] [příjmení] byl v době vypracování expertního znaleckého posudku zároveň jedním ze tří jednatelů a společníků společnosti SINCONSULT s.r.o., a tedy provedl odhad investiční hodnoty zastavených pozemků, a to na částku 53.900.000 Kč, při ocenění souboru nemovitostí zcela záměrně a účelově vycházel z předložené nepravdivé Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu, která měla být uzavřena dne 25. 6. 2012 (den před provedením ocenění) mezi jednatelem společnosti DAUBRESSE s.r.o. [jméno] [příjmení] (budoucí pronajímatel) a předsedou představenstva společnosti MORAVAN a.s., IČ 476 72 439, Ing. [jméno] [příjmení] (budoucím nájemcem), ač ve skutečnosti uzavřena nebyla, kdy uzavřením nájemního vztahu mělo plynout společnosti DAUBRESSE s.r.o. celkové roční nájemné ve výši 1.903.524 Kč, což by odpovídalo více jak trojnásobnému nadhodnocení jednotkového nájemného, které bylo v daném čase a místě obvyklé, avšak Smlouva o nájmu rovněž nikdy uzavřena nebyla a žádné nájemné společnosti DAUBRESSE s.r.o. z pozemků v rámci výše uvedené Smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu neplynulo, přičemž část pozemků již byla pronajata jiným zemědělským subjektům, čehož si musel být [jméno] [příjmení] vědom,

[jméno] [příjmení] dále v expertním posudku č. 275-68/2012 uvedl porovnávací hodnotu zastavovaných nemovitostí ke dni 26. 6. 2012 ve výši 28.000.000 Kč, vědomě v expertním posudku neuvedl, na základě jakých výpočtů tuto výši stanovil, nikterak ji nevysvětlil a do závěrů expertního posudku jí zcela záměrně nepromítl, což mělo za následek, že cenu nemovitostí, které byly použity jako zástava za úvěr společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. č. 507555021 v expertním posudku více než 1,5 krát nadhodnotil, kdy následně tento hrubě zkreslený expertní posudek předložil obžalovaný [jméno] [příjmení] poškozenému [příjmení] při úvěrovém řízení, takto Jiří Hrdlička postupoval, ačkoliv věděl, že uvedený expertní posudek bude využit pro účely úvěrového řízení u MSD, tedy [jméno] [příjmení] vedený pouze úmyslem ocenit předmětné pozemky na nejvyšší možnou hodnotu a zajistit tak společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. zastoupené [jméno] [příjmení] co možná nejvyšší možný úvěr, zcela rezignoval na své povinnosti znalce znaleckého ústavu, kdy posudek vycházel výhradně, cíleně a účelově z vyjádření objednavatele posudku společnosti DAUBRESSE s.r.o., že pozemky budou pronajaty za nájemné více než 3 krát vyšší, než je nájemné v místě a čase obvyklé, zároveň stanovil pouze investiční neboli subjektivní hodnotu nemovitostí, která je v rozporu s tržním prostředím, jako znalec jmenovaný soudem a vykonávající činnost pro znalecký ústav SINCONSULT s.r.o. zcela nepochybně věděl, že v případě zpracovávání posudku, který bude využit v úvěrovém řízení, musí být vždy postupováno v souladu se stěžejním oceňovacím předpisem, kterým se znalci řídí, konkrétně se zákonem číslo 151/1997 Sb., o oceňování majetku (v tehdy platném znění), a proto za účelem dosažení vyšší ceny oceňovaných nemovitostí, v úmyslu snížení odpovědnosti za zpracovaný posudek a případné trestní odpovědnosti ve smyslu ustanovení § 346 odst. 1 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (zločin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek) pojmenoval předmětný posudek EXPERTNÍM, nikoliv ZNALECKÝM, a neopatřil jej znaleckou doložkou a kulatým razítkem znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o., byť je tento posudek vyhotoven jménem znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o.,

příčemž z nálezu revizního znaleckého posudku č. 5 [tel. číslo] vypracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s., IČ 252 60 138, vyplývá, že závěry expertního posudku vypracovaného Jiřím Hrdličkou a vydaného jménem znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. nejsou v souladu se zákonem o oceňování majetku, kdy je z pohledu ceny obvyklé nelze považovat za správné, a tento posudek je nepoužitelný pro potřeby úvěrového jednání u MSD, neboť revizní znalecký posudek stanovil cenu obvyklou zastavovaných nemovitostí za využití metody porovnávací ve výši 34.997.000 Kč ke dni 26. 6. 2012,

[jméno] [příjmení] následně uvedený hrubě zkreslený expertní posudek znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. použil ve věci úvěru č. 507555021, který byl společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. poskytnut MSD ve výši 40.000.000 Kč, avšak po jeho poskytnutí na jistinu úvěru neuhradil ničeho, na řádných splátkách úroků z úvěru uhradil částku 2.958.665 Kč, na mimořádných splátkách 931.000 Kč a poškozenému [příjmení] poskytl zástavu v celkové výši pouze 34.997.000 Kč,

a tímto zcela promyšleným a cíleným jednáním obviněných [jméno] [příjmení] za pomoci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a společnosti SINCONSULT s.r.o., byla způsobena škoda MSD ve výši 4.072.000 Kč.

6. Proti tomuto rozsudku si v zákonné lhůtě podali odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaná společnost SINCONSULT s. r. o. a státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec] v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a společnosti SINCONSULT s.r.o.

7. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], odůvodněné prostřednictvím jeho obhájce, směřuje do výroku o vině i trestu. Nejprve se obžalovaný vyjadřuje ke smlouvě o smlouvě budoucí nájemní, kdy poukazuje na skutečnost, že v rámci trestního řízení nebyly předloženy originály těchto smluv, které však do spisu doloženy být mají, aby mohl být proveden znalecký posudek z oboru písmoznalectví na pravost podpisů, přičemž dovozovat neplatnost těchto smluv z kopií není možné. Obžalovaný k tomu uvádí, že nebyl stranou těchto smluv, nikdy je nedomlouval, nepodepisoval je, neviděl je a nic o nich neví. K výpovědím svědků ohledně těchto smluv dále uvádí, že tyto mohli stran těchto smluv vypovídat nepravdu (ohledně skutečnosti, že o smlouvách nic neví, nepodepisoval je, ale že jejich podpis vypadá jako jejich vlastní). V dalším bodě svého odvolání se obžalovaný zabývá otázkou expertních posudků společnosti SINCONSULT s.r.o., kdy uvádí, že si tyto posudky u společnosti neobjednal, nepředával jí žádné podklady, nepřebíral je, nezaplatil za ně a ani zpracovatele těchto posudků nezná. Pakliže dle obžalovaného tyto posudky obsahovaly neúplné či nesprávné informace, nemohl o tom obžalovaný vědět. Obžalovaný dále poukazuje na skutečnost, že objednatel posudků byla společnost DAUBRESSE s.r.o., se kterou však nemá nic společného, přičemž tato společnost za posudky zaplatila. Dále obžalovaný dodal, že k přezkoumávání posudků nemá patřičné vzdělání ani zkušenosti.

8. V dalším bodě odvolání obžalovaný shrnuje platnou legislativu týkající se družstevní záložny a dále stanoví MSD, kdy poukazuje na skutečnost, že MSD může poskytovat úvěry pouze svým členům, na činnost MSD nelze nahlížet prizmatem činnosti bank, MSD je povinna při svém podnikání postupovat obezřetně a s náležitou péčí. Z uvedeného obžalovaný dovozuje, že je odpovědností a povinností MSD stanovit podmínky pro poskytování úvěru tak, aby podnikala obezřetně, přičemž nesplnění této povinnosti nelze dávat k tíži obžalovaného. Obžalovaný k tomu dále uvádí, že splnil veškeré podmínky stanovené MSD, úvěr řádně splácel a byl by splacen, pakliže by nebylo zahájeno trestní a insolvenční řízení, které mu v tom zabránilo. Obžalovaný dále namítá, že se soud dále nezabýval aktuální hodnotou předmětných nemovitostí, když by bylo zjištěno, že měly hodnotu stanovenou expertním posudkem. Dle obžalovaného je MSD plně odpovědné za podmínky pro poskytování úvěrů, přičemž nelze klást k tíži obžalovaných jejich nesprávné nastavení a umožnění předkládání znaleckých posudků na

investiční hodnotu. Ze stanov MSD též dle obžalovaného vyplývá, že MSD mohlo schválit i jiné úvěry i jiné způsoby zajištění, než které byly v podmínkách schválených představenstvem, tedy i v případě, že by byl předložen znalecký posudek na investiční hodnotu, resp. představenstvo mohlo schválit i jiný způsob výše zajištění, přičemž tím, že MSD uvedené úvěry schválilo, tímto schválilo i způsob stanovení výše zajištění pro takový úvěr. Obžalovaný namítá, že se výše uvedeným problémem nalézací soud vůbec nezabýval, poskytování úvěru MSD posuzoval stejně jako poskytování úvěrů bankami.

9. Další námitka obžalovaného se týká porušení subsidiarity trestní represe, kdy uvádí, že nebylo prokázáno jednání, následek ani kauzální nexus mezi nimi. Dále odkazuje v tomto ohledu i na judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR. Obžalovaný zde uvádí, že pokud expertní posudek vycházel z nesprávných podkladů, tak obžalovaný žádné podklady pro zpracování nepředával, o žádných podkladech nevěděl, a tedy nemohl naplnit skutkovou podstatu stíhaného trestného činu. Další námitka obžalovaného směřuje k nevyslechnutí svědků navržených obhajobou, přičemž tito mohli mít zásadní vliv na objasnění skutkového děje. Konkrétně se dle obžalovaného jedná o svědka Ing. [jméno] [příjmení], když měl soud nesprávně postupovat při čtení protokolu o jeho výpovědi z přípravného řízení. Dále se dle obžalovaného jedná o výslech členů představenstva MSD ([jméno] Jánský, [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení]) a dále všech zaměstnanců úvěrového oddělení a všech členů tzv. frontdesku. Tito uvedení dle obžalovaného mohli potvrdit způsob schvalování žádosti o úvěr, resp. možnost zpracování expertního posudku na investiční hodnotu. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu ČR následně tuto námitku obžalovaný uzavírá tím, že soud porušil § 2 odst. 5 tr. řádu, což mělo mít za následek nesprávné rozhodnutí nalézacího soudu. V dalším bodě svého odvolání obžalovaný namítá porušení zásady in dubio pro reo a presumpce neviny, když obžalovaný prokázal, že splnil veškeré podmínky MSD pro poskytnutí úvěru, přičemž soud nezkoumal výši cen nemovitostí, kterou měly v době žádosti o úvěry z hlediska výnosové metody, aby bylo určeno, zda expertní posudky odpovídaly realitě. Dle obžalovaného podmínky MSD umožňovaly poskytnutí úvěru na nemovitosti oceněné na investiční hodnotu. V následujícím bodě svého odvolání obžalovaný také namítá, že nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu, když soud ani neuvedl, jaký úmysl měl obžalovaný mít a zároveň soud neprokázal, že by obžalovaný věděl, nebo byl alespoň srozuměn s následkem jeho jednání. Dle obžalovaného nebyl prokázán úmysl při sjednávání nebo čerpání úvěru uvést nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčet.

10. Obžalovaný dále namítá výši škody, kdy měl nalézací soud při určování její výše vycházet z nesprávných skutkových zjištění, tedy soud měl vycházet ze znaleckého posudku na investiční hodnotu, nikoliv na cenu obvyklou, neboť nebylo prokázáno, že úvěr nebylo možné získat na základě expertního posudku na investiční hodnotu. K tomu dále obžalovaný uvádí, že soud nezohlednil zvlášť úpravu pro poskytování úvěru MSD, ale vycházel z praxe a právních předpisů, které se vztahují na bankovní instituce. Pakliže by dle obžalovaného nalézací soud nechal zpracovat znalecký posudek na investiční hodnotu v době žádosti o úvěr, nemohlo by dojít k žádné škodě, neboť by tato hodnota korespondovala s hodnotou v expertním posudku. Obžalovaný dále namítá, že se v rámci trestního řízení nepřipojil s nárokem na náhradu škody nikdo, komu byla fakticky způsobena škoda, neboť insolvenční správce MSD k tomuto nebyla oprávněna, když pohledávky MSD byly před uplatněním této škody postoupeny na jiný subjekt, přičemž zde obžalovaný poukazuje na zvláštnosti týkající se tohoto postoupení, kdy dovozuje, že jednáním insolvenčního správce byla způsobena škoda, a to jak MSD, tak obžalovanému. Následně obžalovaný uvádí, že nebyla stanovena hodnota zástav, resp. hodnota zemědělských pozemků, které byly zástavy úvěru ke dni splacení a ke dni podání obžaloby. K této námitce závěrem obžalovaný podotýká, že i znalci České znalecké přípusťili, že zemědělské pozemky se zhodnocovaly zhruba o 10% ročně.

11. V neposlední řadě obžalovaný [jméno] [příjmení] odvolání směřuje i do výše trestu, kdy měla být odpovídajícím způsobem zohledněna povaha skutku a relevantní skutkové zjištění, resp. povaha a závažnost spáchaného trestného činu. Dále soud dle obžalovaného nezohlednil délku trestního řízení, neboť mu byl s ohledem na ni stanoven nepřiměřeně vysoký trest. Dle obžalovaného je na místě případně uplatnění mimořádného snížení trestu odnětí svobody, kdy je 5 let pro 65 letého obžalovaného, který se musí starat o vážně nemocnou manželku, nepřiměřeně přísný trest.

12. V závěru svého odvolání proto obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výrocích o vině a trestu a rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby, případně navrhuje, aby odvolací soud věc vrátil státnímu zástupci k došetření, či soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

13. Obžalovaný [jméno] [příjmení] odvolání, odůvodněné prostřednictvím jeho obhájce, směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Předně je namítáno, že napadený rozsudek je nezákonný s ohledem na nezákonný vstup orgánů činných v trestním řízení do soukromoprávních vztahů mezi obžalovaným a MSD. Hlavním tvrzením v tomto případě je, že účastníci smluvního vztahu nikdy nenamítali znevýhodnění, či uvedení v omyl a dále že MSD nepodalo trestní oznámení a nijak jinak se svých nároků ze smlouvy nedomáhalo. Dle obžalovaného mělo případně MSD využít civilně právní prostředky, jimiž se mohlo bránit, přičemž OČTŘ využily kontroly v rámci MSD a nezákonně vstoupily do soukromoprávního vztahu mezi obžalovaným a MSD, kdy zároveň obžalovaný poukazuje na judikaturu Ústavního soudu ČR stran této problematiky. Dále obžalovaný poukazuje na nedostatečně zjištěný skutkový stav zejména ke vztahu k neprokázané nezbytné obezřetnosti, resp. nezbytné míry opatrnosti ze strany MSD, kdy obžalovaný zároveň na podporu svého tvrzení odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu ČR. Další bod odvolání směřuje k nedostatečnému zjištění skutkového stavu, a to ve vztahu k absenci prokázání jednání obžalovaného jako takového. Nebylo prokázáno, že vědomě poskytl [jméno] [příjmení] za účelem získání úvěru u MSD jako zástavu nadhodnocené nemovitosti a dále, že nebyl proveden žádný důkaz prokazující, že by obžalovaný cokoliv komukoliv vědomě poskytl. Dle obžalovaného dále nebylo prokázáno, že úmyslně zajistil nadhodnocený expertní posudek, že by cokoliv zajistil a dále, že společnost DAUBRESSE s.r.o. posudek objednala, či že tato společnost cokoliv objednávala a v neposlední řadě dle obžalovaného nebylo prokázáno, že by si byl obžalovaný vědom skutečnosti, že část pozemků byla pronajata jiným zemědělským subjektům. Nedostatečně zjištěný skutkový stav byl také i ve vztahu k absenci prokázání uvedení MSD v omyl, či že by nějakým jiným způsobem MSD obdrželo nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje. Obžalovaný k tomu uvádí, že veškeré podmínky k čerpání úvěru byly splněny, přičemž žádný ze svědků uvedené nezpochybnil nebo nezmínil, že by byl úvěr čerpán na základě omylu, přičemž obžalovaný na uvedené svědecké výpovědi odkazuje, jmenovitě na svědkyni [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a svědka [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále obžalovaný namítá i porušení práva na spravedlivý proces, konkrétně pak porušení zásady bezprostřednosti a ústnosti, když nalézací soud četl výpovědi některých protokolů z přípravného řízení, aniž by byly splněny podmínky dané v ustanovení § 211 odst. 1 tr. řádu (absence souhlasu obžalovaného, resp. jeho obhájce). Konkrétně se mělo jednat o hlavní líčení dne 20. 6. 2022, kdy i přes nesouhlas obhájce byly čteny výpovědi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], aniž by zde byl souhlas obhájce obžalovaného.

14. V závěru svého odvolání obžalovaný [příjmení] navrhuje, aby jej odvolací soud obžaloby zprostil.

15. Odvolání obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o., odůvodněné prostřednictvím jejího opatrovníka, směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Obžalovaná společnost je toho názoru, že její vina nebyla žádným způsobem prokázána. Dle obžalované obžaloba i rozsudek je postaven na kritice expertního posudku, jež nemá náležitosti, jaké zákon o oceňování majetku předpokládá u znaleckého posudku s tím, že znalec úmyslně předmětné pozemky

nadhodnotil. Obžalovaná společnost namítá, že na expertní posudek není přiléhavé nahlížet optikou posudku znaleckého, neboť se jedná pouze o odborný názor zpracovatele na posuzovanou věc. Dále obžalovaná společnost uvádí, že ke zkoumání údajů (ověřování a porovnávání výše nájemného) uvedených ve smlouvě o smlouvě budoucí nájemní nebylo jediného objektivního důvodu za situace, kdy se nejednalo o posudek znalecký. Obžalovaná společnost dále poukazuje na skutečnost, že znalec ve svém posudku uvedl, že zjištěná cena platí pouze v případě, pokud bude uzavřena nájemní smlouva za podmínek uvedených ve smlouvě o smlouvě budoucí nájemní. K závěru soudu o tom, že MSD požadovalo aktuální – tržní cenu ocenění pozemků, obžalovaná uvádí, že znalec Ing. Hrdlička nebyl smluvním odhadcem MSD, přičemž byl toliko veden na seznamu odhadců, kdy se v trestním řízení neprokázalo, jak se ten, který znalec na seznam dostal, kdo o tom rozhodl, na základě, čeho a zda musel splňovat určité podmínky, či zda byl o způsobu oceňování nějakým způsobem ze strany MSD instruován. Naopak dle obžalované vyšlo najevo, že MSD expertní posudek se znalcem nekomunikovala. Svědci uvedli, že pro MSD byla klíčová tržní cena, přičemž posudek explicitně uvádí, že jde o investiční hodnotu, tudíž obžalované není jasné, proč byl uvedený posudek bez dalšího ze strany MSD akceptován. K tomu též obžalovaná dodává, že bylo jednoznačně prokázáno, že MSD běžně akceptovala expertní posudek, přičemž na něj neměla žádných požadavků. V daném případě obžalovaná dostala od třetí osoby požadavek na zpracování expertního posudku, přičemž k tomu dostala příslušné podklady, tento posudek obžalovaná zpracovala a čas prokázal, že závěry z expertního posudku byly zcela správné. Obžalovaná dále namítá, že závěr soudu o tom, že obžalovaná musela vědět, že oceněné nemovitosti nebudou v případě realizace zástavy způsobilé k pokrytí výše poskytnutého úvěru, není ničím opodstatněný. Obžalovaná má dále za to, že i kdyby věděla o tom, že posudek připravuje pro účely úvěrového řízení, pak nebylo prokázáno, že by měla jakoukoliv povědomost o tom, jaké podklady byly žadatelem o úvěr v MSD předloženy. Ze strany MSD k obžalovanou vypracovanému posudku, ani k žádnému jinému posudku, který obžalovaná zpracovávala, nebylo nikdy nic vytknuto, nebyl vznesen žádný požadavek na doplnění či upřesnění, resp. požadavek na určení tržní ceny. Z toho důvodu obžalovaná nemohla mít povědomí o tom, že forma výnosové metody by byla pro MSD, jakkoliv problematická. Závěrem svého odvolání obžalovaná namítá, že pakliže by byl ze strany MSD posudek prostudován celý, pak by na základě tohoto posudku nemohl být úvěr poskytnut, přičemž měla MSD trvat na doložení nájemní smlouvy. Navíc selhání kontrolních mechanismů MSD nelze dávat k tíži obžalované.

16. V závěru svého odvolání obžalovaná dovozuje, že zpracování m expertního posudku se žádného trestného činu nedopustila. Nebyla prokázána žádná kooperace se spoluobžalovanými a dále nebyla prokázána ani subjektivní stránka obžalované. Na základě těchto všech uplatněných námitek proto obžalovaná navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu tak, že obžalovanou zproští obžaloby v plném rozsahu, a to podle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu, neboť skutek, který je obžalované dáván za vinu, není trestným činem.

17. Odvolání státního zástupce pak směřuje toliko do výroku o trestech u všech obžalovaných. Podle názoru státního zástupce nejsou uloženy tresty zcela přiléhavé, když v případě obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byly tresty uloženy jednak v nižší výměře (oproti návrhu státního zástupce) a jednak vůbec nebyly uloženy peněžité tresty a v případě obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. vůbec nebyl akcentován návrh státního zástupce a byl uložen zcela jiný trest. Následně pak státní zástupce ve svém odvolání rekapituluje návrh trestů, jež uvedl při závěrečné řeči, přičemž cituje odůvodnění napadeného rozsudku, resp. jeho pasáže týkající se ukládání trestů obžalovaným, s kterými nemůže souhlasit. Státní zástupce napadenému rozsudku vytýká, že při ukládání trestů nebyla ze strany nalézacího soudu dostatečně akcentována absence doznání obžalovaných, že vinu zcela odmítali, nad svým jednáním neprojevili žádnou lítost, ve vztahu k poškozené žádné kroky směřující k náhradě škody neučinili,

čili zcela bez sebereflexe ke stíhanému skutku, či skutkům, s poškozenými nekomunikovali, čímž v tomto smyslu projeví naprostou neúctu k cizímu majetku. Státní zástupce dále uvádí, že obžalovaní jsou trestně stíháni pro úmyslnou škodící majetkovou trestnou činnost, jejíž motivem byla jednoznačně ziskovost, vzhledem k okolnostem případu má dále za to, že jednání obžalovaných bylo cílené, záměrné, čili v přímém úmyslu. U obžalovaných [příjmení] a [příjmení] lze presumovat jistou míru právního povědomí, neboť působili v rozhodném období jako statutární orgány – byli tedy podnikatelé a dobře věděli, co a s jakým cílem činí, přičemž obžalovaná SINCONSULT s.r.o. byla znaleckým ústavem, jež byla znalou poměrů MSD i nastavení úvěrového procesu v MSD, neboť byla na tzv. seznamu odhadců MSD a zpracovávala znalecké i expertní posudky na ocenění nemovitostí sloužících jako zástavy za poskytnuté úvěry. Nadto byla trestná činnost obžalovaných [příjmení] a [příjmení] úzce spojena s jejich působením v obchodních společnostech a u obžalované SINCONSULT s.r.o. šlo o trestnou činnost úzce spjatou s jejím působením jako znaleckého ústavu v oboru oceňování nemovitostí. Dle státního zástupce byl obžalovaný [jméno] [příjmení] vzhledem k četnosti dílčích útoků minimálně od druhého dílčího útoku znalý úvěrového procesu v MSD. Byť je obžalovaný [příjmení] stíhán pouze pro jeden skutek, je třeba dle státního zástupce zdůraznit, že jeho jednání spočívalo zejména ve zfalšování zcela klíčového dokumentu (smlouva o smlouvě budoucí nájemní), sjednání odhadce (znalecký ústav SINCONSULT s.r.o.) a uzavření dohody o kompenzaci, jakožto odměny za poskytnuté zajištění úvěru, což lze v souhrnu označit jako jednání cíleně škodící parazitní. V případě společnosti SINCONSULT s.r.o. šlo též o jeden skutek, avšak ta se jej dle státního zástupce dopustila způsobem zcela rezignujícím na povinnosti znaleckého ústavu, znevážila postavení znaleckých ústavů, ač velmi dobře honorována, vypracovala záměrně nadhodnocený expertní posudek na základě zfalšované smlouvy o smlouvě budoucí nájemní, jež nijak nepřezkoumala, nepodrobila kritice, neověřila reálnost jejího obsahu ani to, zda předmětné pozemky nejsou již pronajaty s delší výpovědní lhůtou, přičemž navíc ani tuto smlouvu nezaložila do posudku jako přílohu, čímž se stal dotčený posudek v podstatě nepřezkoumatelným. Státní zástupce má za to, že s ohledem na výši škody způsobené obžalovaným [jméno] [příjmení] (dosahující téměř šestinásobku škody velkého rozsahu), a s ohledem na okolnosti případu i postoj obžalovaného se jeví nepodmíněný trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestné sazby jako nepřiměřeně mírný, přičemž je rovněž na místě, s ohledem na majetkový charakter této trestné činnosti, uložit též peněžitý trest vzhledem k výši způsobené škody alespoň ve výchovné výši. V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] by byl státní zástupce ochoten akceptovat trest nespojený s přímým výkonem, avšak pouze za předpokladu, že bude vedle trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích uložen i trest peněžitý, a to v dostatečné výši, navíc při vědomí, že je ukládán trest souhrnný a obžalovaný má jisté sklony k páčání i další trestné činnosti, jak vyplývá z aktuálního opisu rejstříku trestů. V případě společnosti SINCONSULT s.r.o. má státní zástupce za to, že je na místě uložit kombinaci trestů, jež obžalovanou postihnou v majetkové sféře, odborné veřejnosti oznámí, že došlo k jejímu odsouzení a současně se jí zamezí výkon znalecké činnosti, a to s ohledem na skutečnost, že se obžalovaná podílela na úmyslné majetkové trestné činnosti, ze které měla příjmy v řádech statisíců, přičemž je tedy zcela na místě uvažovat o uložení přiměřeného peněžitého trestu odpovídajícího příjmům této společnosti i stavu společnosti, ve kterém se nacházela. V případě trestu uveřejnění rozsudku je shledáván smysl nejen v seznámení veřejnosti s odsuzujícím rozsudkem, ale i jako varování v rámci prevence i pro ostatní znalce či znalecké ústavy. Státnímu zástupci se pak jeví přiléhavé i uložení trestu zákazu činnosti, jímž by obžalovaná byla vyloučena z možnosti oceňování nemovitých věcí, a to jakoukoliv formou.

18. V závěru svého odvolání státní zástupce navrhuje, aby Vrchní soud v Praze vyhověl podanému odvolání, napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestech a sám uložil obžalovanému [příjmení] trest odnětí svobody v trvání 6 let a pro jeho výkon jej zařadil do věznice s ostrahou, vedle toho aby obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce

statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 let a současně obžalovanému uložil i peněžitý trest ve výši 500 000 Kč, vyměřený jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 5 000 Kč, obžalovanému [příjmení] uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odložený na dobu 5 let, vedle toho, aby obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 let a současně i peněžitý trest ve výši 2 000 000 Kč vyměřený jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 20 000 Kč a dále aby uložil převzaté tresty (trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 měsíců a propadnutí věci 1 ks šestiranového revolveru ráže 36 special, Zbrojovka Brno a 1 ks signální zbraně v.č. SK 0322). K navrhovanému trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] pak státní zástupce uvádí, že je podmíněný trest navrhován pouze za předpokladu, že bude dostatečně kompenzován současným uložením citelného peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti s tím, že pokud by peněžitý trest uložen nebyl, potom by státní zástupce navrhoval trest nepodmíněný ve výměře 5 let se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou za současného uložení zákazu činnosti na dobu 5 let. V případě obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. uložit peněžitý trest ve výši 1 000 000 Kč vyměřený jako 100 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 10 000 Kč, vedle toho, aby obžalované uložil trest uveřejnění rozsudku v obchodním věstníku a zákaz činnosti spočívající v zákazu oceňování nemovitých věcí, a to formou znaleckého posudku, či jakoukoliv jinou formou pro účely úvěrového řízení, či jakékoliv jiné účely a to na dobu 10 let.

19. K odvolání státního zástupce se pak i v písemné formě vyjádřila obžalovaná společnost SINCONSULT s.r.o., kdy uvádí, že v případě, že by odvolací soud dospěl k závěru o vině obžalované, pak považuje uložený trest za dostatečný a přiléhavý, kdy peněžitý trest ani uveřejnění rozsudku není na místě.

20. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k těmto závěrům.

21. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaných na řádnou obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku proto nevykazuje žádné procesní vady, které by způsobily jeho nezákonnost. Soud prvního stupně na podkladě dokazování provedeného v souladu se zásadou zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností podle § 2 odst. 5 tr. řádu si vytvořil důkazní podklad potřebný pro věcně správné a spravedlivé rozhodnutí o vině obžalovaných, přičemž vrchní soud se ztotožnil se skutkovými závěry soudu prvního stupně, jež se týkaly zejména problematiky viny všech obžalovaných.

22. Vrchní soud v Praze dále konstatuje, že hodnotící postup soudu prvního stupně v přezkoumávané trestní věci korespondoval zásadě volného hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr. řádu s tím, že se rovněž ztotožnil se stěžejní částí argumentace obsažené v odůvodnění napadeného rozsudku, na kterou jinak odkazuje a považuje nad rámec této argumentace a případně k jejímu upřesnění za vhodné uvést následující skutečnosti.

23. Předně je třeba konstatovat, že soud prvního stupně patřičným způsobem odůvodnil svůj postup, kterým zamítl návrhy obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na další doplnění dokazování, což je plně v jeho kompetenci a odvolací soud se s tímto postupem ztotožňuje a na odůvodnění této pasáže v napadeném rozsudku pod bodem 113. plně odkazuje. V této souvislosti je však nezbytné se blíže vyjádřit k procesní námitce obžalovaných [příjmení] a [příjmení], že nebyly provedeny osobní výslechy svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Pokud jde o čtení protokolu o výslechu svědka [příjmení] z přípravného řízení, k tomuto postupu se sám vyjádřil nalézací soud v odůvodnění svého rozhodnutí pod bodem 131., s čímž odvolací

soud souhlasí a nad rámec již uvedeného je třeba dodat, že podle § 202 odst. 5 tr. řádu platí, že jestliže obžalovaný požádá (obžalovaný Kosnác požádal dne 20. 6. 2022 a obžalovaný [příjmení] dne 25. 5. 2022), aby se hlavní líčení konalo v jeho nepřítomnosti, je soud oprávněn postupovat stejně, jako kdyby se obžalovaný nedostavil k hlavnímu líčení bez řádné omluvy. To znamená, že v hlavním líčení konaném v nepřítomnosti obžalovaného lze v takovém případě k důkazu přeciť protokol o výsledku svědků, a to za situace, že obhájce nebo obžalovaný měl možnost se tohoto dřívějšího výsledku zúčastnit a klást vyslýchanému otázky, což bylo splněno. Oba obžalovaní byli na tuto skutečnost soudem upozorněni, a to v rámci předvolání k hlavnímu líčení vzorem č. 12, kde se toto upozornění vždy prezentuje a bylo jim doručeno do vlastních rukou dne 20. 9. 2021 obžalovanému [příjmení] a dne 18. 8. 2021 obžalovanému [příjmení]. Z výpovědi svědka [příjmení] učiněné v přípravném řízení lze tedy vycházet při vlastním rozhodnutí, jak správně učinil soud prvního stupně, když navíc nepokládal osobní výslech tohoto svědka za nutný s ohledem na další provedené důkazy podporující výpověď svědka z přípravného řízení.

24. Jiná situace však nastala v případě čtení protokolu o výpovědi svědka [jméno] [příjmení]. Tento svědek byl vyslechnut dožádaným slovenským policejním orgánem dne 6. 6. 2018, tedy před zahájením trestního stíhání všech obžalovaných, z protokolu není patrné, že by se jednalo o neodkladný nebo neopakovatelný úkon ve smyslu § 160 odst. 4 tr. řádu a jelikož se tohoto výsledku neměli možno zúčastnit jak obhájci, tak obžalovaní a klást vyslýchanému otázky, pak nebyly splněny všechny zákonné podmínky pro čtení tohoto protokolu. V tomto směru tedy soud prvního stupně pochybil, pokud tuto výpověď četl, na druhou stranu je třeba objektivně konstatovat, že při vlastním rozhodování z této výpovědi nijak nevycházel, a navíc po obsahové stránce není nijak přínosná.

25. Dále je třeba konstatovat, že po přezkoumání celého spisového materiálu je nesporné, že obžalovaný [příjmení] o úvěry, jež jsou předmětem této trestní věci požádal a že obžalovaný [příjmení] v této souvislosti v případě prvního úvěru ze dne 23. 7. 2012 poskytl obžalovanému [příjmení] znalecký posudek znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], a proto je třeba věnovat pozornost tomu, co je pro posouzení jednání obžalovaných a rozhodnutí, zda jejich jednání naplňuje znaky trestného činu a popř. jakého trestného činu, zásadní. V případě obžalovaného [příjmení] je to okolnost, zda při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a v případě obžalovaného [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. okolnost, zda věděli, že předmětné pozemky společnosti DAUBRESSE s.r.o. zdaleka nedosahují hodnoty, kterou vyčíslil znalecký posudek obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. Vzhledem ke kvalifikačním znakům, které soud prvního stupně shledal, je třeba zabývat se i výší škody, která byla jednáním obžalovaného [příjmení], potažmo obžalovaného [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. poškozenému [příjmení] způsobena.

26. Obžalovaný [příjmení] v žádosti o první úvěr (smlouva o úvěru č. 507555021, bod I. 1 rozsudku) uvedl, že účelem úvěru je nákup nemovitostí, kdy úvěr měl být splacený z prodeje nemovitostí. Jako hlavní aktivita byla uveden nákup a prodej nemovitostí. K údajům o projektu, na který bylo požadováno financování obžalovaný [příjmení] jako zástupce žadatele o úvěr do žádosti uvedl, že cílem společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. je pořídit nemovitosti prostřednictvím dražeb od insolvenčních správců, které jsou nabízeny za cenu výrazně nižší, než je jejich tržní cena, vyhledat pro ně konečného zájemce a tomuto je prodat za tržní cenu. Tímto způsobem společnost během relativně krátké doby může dosáhnout zajímavého zisku a vytvořit si zajímavé prostředky potřebné pro svoje podnikatelské aktivity. V závěru žádosti o úvěr obžalovaný [příjmení] prohlásil, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, přičemž součástí přílohy byl i expertní posudek č. 275-68/2012 ze dne 29. 6. 2012, vyhotovený ke dni 26. 6. 2012 znaleckým ústavem SINCONSULT s.r.o., který provedl odhad tržní hodnoty zastavených pozemků pro účely ob jednatele společnosti DAUBRESSE s.r.o. a dle něhož obvyklá cena investiční jednotky činila 53 900 000 Kč. Následně

však bylo zjištěno, že část úvěrových prostředků byla převedena na bankovní účet společnosti V – zemědělská obchodní, a.s. (nejednalo se tedy o výhodný nákup nemovitostí v dražbách, či insolvenčních správců, jak je uvedeno v úvěrové smlouvě), přičemž z prvního úvěru poskytnutého společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. bylo převedeno 40 000 000 Kč ve prospěch bankovního účtu společnosti V – zemědělská obchodní a.s. a takto bylo postupováno i v případě dalších poskytnutých úvěrů. Obžalovaný [příjmení] tudíž buď nepravdivě tvrdil, že úvěr bude sloužit ke krátkodobým investicím do nemovitostí (dražby apod.) nebo si byl přímo vědom, že k žádnému zhodnocování nedojde, jelikož jde o předstíranou činnost, tj. tvrdil obchodní činnost, kterou neměl v úmyslu provádět. Již tato samotná fakta postačí, aby byl učiněn závěr, že obžalovaný [příjmení] v žádostech o úvěry uvedl hrubě zkreslené údaje, přičemž těmito okolnostmi se velice podrobně již zaobíral soud prvního stupně.

27. Bylo nepochybně prokázáno, že to byl právě obžalovaný [příjmení], který za společnost TYRASIL TRADE s.r.o. podepisoval a následně v rámci úvěrového procesu v MSD předkládal (kromě prvního dílčího útoku, kdy tuto smlouvu podepsal za společnost DAUBRESSE s.r.o. obžalovaný [příjmení], který ji následně poskytl obžalovanému [příjmení]) fiktivní smlouvy o smlouvách budoucích o nájmech, ač si byl vědom, že takové smlouvy se společnostmi údajných pronajímatelů uzavřeny nebyly.

28. Jelikož se soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku velmi podrobně zaobíral všemi provedenými důkazy a vrchní soud na tomto místě připomíná, že není jeho úkolem jako soudu druhého stupně, aby přehodnocoval důkazy provedené před soudem prvního stupně a vytvářel vlastní skutková zjištění, ale aby zjistil, jestli bylo dokazování provedeno v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o podané obžalobě a zda se nalézací soud se všemi provedenými důkazy náležitým způsobem vypořádal, což beze zbytku bylo splněno a tudíž by bylo zcela zbytečné tyto závěry znovu reprodukovat a rekapitulovat, a proto se odvolací soud zaměřil zejména na odvolací námitky jednotlivých obžalovaných, kterými jsou zpochybňovány jak skutkové, tak i právní závěry rozhodnutí soudu prvního stupně.

29. A nyní k jednotlivým konkrétním námitkám obžalovaného [příjmení] v podaném odvolání.

30. Jestliže obžalovaný [příjmení] namítá, že v rámci trestního řízení nebyly předloženy originály smluv o smlouvě budoucí nájemní, a proto žádá, aby byly zajištěny a mohl by být proveden znalecký posudek na pravost podpisů, tak k tomu nutno uvést, že ve spisovém materiálu jsou založeny kopie smluv o smlouvách budoucích nájemních, když ze zprávy společnosti MORAVAN a.s., [adresa] ze dne 3. 7. 2018 na č.l. 475 spisu bylo mj. zjištěno, že společnost neeviduje v účetnictví žádnou smlouvu o smlouvě budoucí nájemní, která by byla uzavřena se společností DAUBRESSE s.r.o. a týkala se předmětných pozemků. Nájemní smlouva na předmětné pozemky nikdy uzavřena nebyla, neboť hospodaření by nemělo žádný smysl, proto společnost ani nemohla mít na uzavření takové nájemní smlouvy zájem. Pokud se proto soud prvního stupně spokojil s výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], která navíc byla v souladu i s výpovědí svědka [jméno] [příjmení], tak nepochybil a s tímto postupem se i odvolací soud ztotožňuje. Je skutečností, že objektivní ověření pravosti podpisu svědka [příjmení] znaleckým zkoumáním je nereálné z důvodu absence originálu dokumentu a existující kopie není způsobilá k odborné expertíze. Obdobné lze konstatovat i v případě dalších smluv o smlouvě budoucí nájemní, které za budoucí nájemce podepsali svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Nalézací soud vycházel z výpovědi svědka [příjmení], který vysvětlil, že obžalované [příjmení] a [příjmení] nezná, ani společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. a DAUBRESSE s.r.o., smlouvy neuzavřel a podpisy na smlouvách vypadají jako jeho, ale žádný z podpisů nevytvořil a smlouvy nepodepsal. V obdobném směru vypovídal i svědek [příjmení] za společnost M farma Lubina s.r.o.. Pokud nalézací soud uvěřil výpovědím svědků, tak s ohledem na podezřelé souvislosti smluvního vztahu mu nelze z hlediska hodnocení těchto důkazů nic vytknout. Za této situace je proto zcela nadbytečné provádět znalecký posudek z oboru písmoznalectví na pravost jednotlivých podpisů na předmětných smlouvách.

31. Pokud obžalovaný [příjmení] uvádí, že nebyl stranou smlouvy o smlouvě budoucí o nájmu, nedomlouval tyto smlouvy, nepodepisoval je, neviděl je a nic o nich neví, tak k tomu nutno uvést, že v první smlouvě o nájmu ze dne 25. 6. 2012 je uveden obžalovaný [příjmení] jako smluvní strana a v dalších smlouvách o nájmu je již za smluvní stranu uveden obžalovaný [příjmení], který dané smlouvy jako jediný jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. přiložil k zadání posudku, který pak následně byl užit na úvěrové řízení. Již letným pohledem lze upozorovat, že podpis obžalovaného [příjmení] na smlouvě o nájmu se nápadně shoduje s jeho podpisy na různých písemnostech ve spisovém materiálu obsažených. Obdobně pak lze konstatovat i v případě podpisu na smlouvě o smlouvě budoucí o nájmu ze strany obžalovaného [příjmení], kde je patrná výrazná shoda s jeho podpisem na různých písemnostech v rámci vedeného trestního řízení. Naopak podpis svědka [jméno] [příjmení] na originálu protokolu o výsledku svědka na č.l. 260-263 spisu, kdy nelze pochybovat o jeho pravosti, je diametrálně odlišný od jeho podpisu na smlouvě o smlouvě budoucí o nájmu ze dne 25. 6. 2012 na č.l. 370 spisu. Z logiky věci pak vyplývá, že nikdo jiný, než obžalovaný [příjmení] by neměl důvod za svědka [příjmení] uvedenou smlouvu jeho jménem podepisovat.

32. Pokud obžalovaný [příjmení] dále namítá, že u společnosti SINCONSULT s.r.o. expertní posudek neobjednal, nepředával jí žádné podklady, nepřebíral je, nezaplatil za ně a nezná zpracovatele expertních posudků, tak k tomu nutno uvést, že objednatelem expertního posudku č. 279 – 72/2012 byla společnost TYRASIL TRADE s.r.o., jejímž jediným jednatelem byl obžalovaný [příjmení], ten zadal posudek a následně vypracovaný posudek využil při žádosti o úvěr týkající se skutku pod bodem I.2. K tomu lze stručně uvést, že by nebylo logické, aby jednal tak jak jednal, kdyby o ničem takovém nevěděl.

33. Argumentace obžalovaného [příjmení], že objednatelem expertního posudku byla společnost DAUBRESSE s.r.o., se kterou obžalovaný nemá nic společného a společnost pak uhradila faktury vystavené společnosti SINCONSULT s.r.o. také nemůže obstát, protože pokud by s ní obžalovaný [příjmení] neměl nic společné, pak vyvstává otázka, proč její posudek využil na získání svého úvěru a zároveň by zajišťoval pozemky od společnosti DAUBRESSE s.r.o. Navíc propojenost mezi společnostmi TYRASIL TRADE s.r.o. a DAUBRESSE s.r.o. je doložena výpověďmi svědků [jméno] [příjmení] a zejména [jméno] [příjmení], která mj. uvedla, že společnosti jsou propojené, fungovaly jako skupina, měly stejnou činnost i stejný zdroj financování. Obdobně vyznívá i zpráva z návrhu na rozhodnutí o úvěru svědkyně [jméno] [příjmení], podle níž jsou TYRASIL TRADE s.r.o. a DAUBRESSE s.r.o. posuzovány jako tzv. ekonomicky spjatá skupina (ESS).

34. Nemůže obstát ani další námitka obžalovaného [příjmení], že nepřezkoumával správnost posudků a nemá k tomu ani potřebné vzdělání a zkušenosti a stejně tak nezkoumal podklady, které byly společnosti SINCONSULT s.r.o. předkládány, když on sám jí žádné podklady nepředával. Naopak byl to právě obžalovaný [příjmení], který v žádostech o úvěr uváděl, že jde o pozemky oceněné znaleckým posudkem, nikoliv posudkem expertním, z čehož lze dovodit zavádějící informace k úvěrující společnosti.

35. Obžalovaný [příjmení] v podaném odvolání dále poukazuje na to, že dle zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech, a to podle § 1 odst. 4, družstevní záložna není bankou dle zákona upravujícího činnost bank a její podnikání se nepovažuje za provozování živnosti – na činnost MSD se tedy nemůže pohlížet jako činnost bank; poskytování úvěru MSD vychází z jiných právních předpisů než poskytování úvěrů bankami. K tomu však nutno uvést, že podle rozhodnutí R 6/2004 ustanovení § 211 tr. zákoníku o trestném činu úvěrového podvodu je možno aplikovat i na případy, kdy poskytovatelem úvěru (věřitelem) ze smlouvy o úvěru není banka, nýbrž jiný subjekt poskytující v rámci svého předmětu podnikání úvěry (např. družstevní záložny, stavební spořitelny) nebo i jiné subjekty, pokud poskytnou úvěr na základě smlouvy o úvěru.

36. V určitém směru lze souhlasit s námitkou obžalovaného [příjmení], že odpovědností a povinností záložny, je stanovit si podmínky pro poskytování úvěru tak, aby podnikala obezřetně a s náležitou péčí, kdy lze skutečně připustit, že podmínky byly nastaveny až inflačně benevolentně, nicméně ve vztahu ke skutkové podstatě projednávaného trestného činu je důležité, že obžalovaný [příjmení] bez ohledu na přístup zástupců společnosti MSD poskytl hrubě zkreslené údaje. K tomuto se váže i další argumentace spočívající v tom, že obžalovaný splnil všechny podmínky ustanovené MSD, k tomu však nutno uvést, že podmínky sice splnil, nicméně by je nesplnil v případě, že by uvedl údaje pravdivé.

37. Rovněž nelze souhlasit s tím, že nelze klást k tíži obžalovaných nesprávně stanovené podmínky pro poskytování úvěrů, resp. umožnění předkládání znaleckých posudků na investiční hodnotu, neboť v tomto směru je důležité, že obžalovaný měl předložit takové posudky, které měly znít na tržní hodnotu. Je sice pravda, že u MSD selhal kontrolní mechanismus, nicméně obžalovaný [příjmení] v rámci schvalování úvěrů předložil nadhodnocený posudek zpracovaný pro účel poskytnutí úvěru a pakliže by nadhodnocen nebyl, nebylo by zajištění dostatečné a úvěr by nebyl poskytnut nebo ne v takové výši.

38. Pokud bylo namítáno, že vzhledem ke skutečnosti, že MSD uvedené úvěry schválilo a schválilo i způsob stanovení výše zajištění takového úvěru, tak k tomu nutno uvést, že způsob zajištění je správný, avšak hodnota je nadhodnocena z důvodu předložení nadhodnoceného expertního posudku, jež byl avizován v žádostech jako posudek znalecký a v případě, že by byla uvedena nikoliv nadhodnocená cena zástavy, pak by v takové výši úvěr poskytnut zřejmě nebyl, neboť by se vycházelo z koeficientu. Pokud pak soud bez dalšího posuzoval poskytování úvěru MSD stejně jako poskytování úvěrů bankami, tak tady nutno zopakovat to, co již bylo konstatováno shora, že úvěrového podvodu se lze dopustit i u jiného subjektu, než je banka, zejména pak u kampeličky. Trestní stíhání lze zahajovat i z úřední povinnosti, a nikoliv jen z podnětu trestního oznámení, proto není směrodatné, že MSD na obžalovaného [příjmení] nepodalo trestní oznámení.

39. Pokud obžalovaný [příjmení] namítá, že se městský soud měl zabývat primárně tím, zda skutek spáchal obžalovaný, správnou právní kvalifikací a tím, zda se jedná o společensky škodlivé jednání, kdy kauzální nexus mezi jednáním a následkem nebyl prokázán a soud se také nedostatečně zabýval zaviněním obžalovaného, tak k tomu nutno stručně konstatovat, že o tom, že skutek spáchal obžalovaný není nejmenších pochybností a je to postaveno zejména na listinných důkazech, když koneckonců i samotný obžalovaný [příjmení] nepochybně, že si v šesti případech o úvěry požádal a které mu byly také následně přesně podle jeho požadavků ohledně finančních prostředků vyplaceny. Zaviněním se soud prvního stupně dostatečným způsobem vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí pod bodem 129., když i odvolací soud má za to, že zavinění bylo správně shledáno ve formě úmyslu přímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když u těžšího následku postačí zavinění z nedbalosti ve smyslu § 17 písm. a) tr. zákoníku. Kauzální nexus mezi jednáním a následkem byl také jednoznačně prokázán, neboť není pochyb o tom, že obžalovaný [příjmení] byl objednatelem expertních posudků u skutků 2.-6 a kromě toho bylo prokázáno, že podepsal i smlouvu o smlouvě budoucí nájemní, a to zcela fiktivně pouze pro potřeby úvěrového řízení. Řetězec nepřímých důkazů tak byl uzavřen.

40. Na uplatněnou námitku obžalovaného [příjmení] týkající se porušení zásady subsidiarity trestní represe reagoval stručně soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí v odstavci 132. a k tomu odvolací soud dodává, že skutkové okolnosti, jak byly zjištěny v projednávané věci jsou dostatečným podkladem i pro závěr o potřebném stupni společenské škodlivosti činu spáchaného obžalovaným. V řízení před soudem prvního stupně se neprojevila žádná zásadní a výjimečná skutečnost, která by mohla dostatečně odůvodnit závěr, podle něhož by snad čin spáchaný obžalovaným nedosáhl potřebného stupně škodlivosti, tedy že by neodpovídal ani nejlehčím běžně se vyskytujícím případům trestného činu úvěrového podvodu.

41. Námitka spočívající v tom, že soud nezkoumal výši cen nemovitostí, které měly být v době žádosti o úvěry z hlediska výnosové metody a nenechal zpracovat znalecký posudek, tedy nepoužil výnosovou metodu na investiční cenu, tak k tomu nutno stručně konstatovat, že soud prvního stupně nespороval investiční hodnotu, ale dospěl k závěru, že neměla být vůbec užita a měla se uvést toliko cena tržní, obvyklá právě pro účel zajištění úvěru jako takového. Soud prvního stupně se dostatečným způsobem zabíral tím, proč měla být stanovena tržní hodnota nemovitosti a nikoli investiční, což je zcela zásadní skutečnost, která je předmětem celého trestního řízení.

42. Argumentace obžalovaného, že soud neprokázal, že by obžalovaný věděl nebo byl alespoň srozuměn s následkem jeho jednání a nebylo prokázáno, že měl v úmyslu při sjednávání úvěru uvést nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, je opět lichá, neboť soud prvního stupně správně dovodil v jednání obžalovaného úmysl přímý, který byl dán cíleností a promyšleností kroků směřujících k přímému vykonání trestného činu. Soud prvního stupně v žádném případě nepresumuje úmyslné zavinění, ale to shledává z jednotlivých kroků obžalovaného za bezpečně prokázané. Dovození vědomosti obžalovaného [příjmení] o tom, že SINCONSULT s.r.o. vycházel v posudku z nesprávných údajů je dovozena ze skutečnosti, že sám obžalovaný předal této společnosti jako podklad smlouvu o smlouvě budoucí nájemní, jež byla zfalšovaná a dále v posudku bylo uvedeno, že se jedná o znalecký posudek a musel být srozuměn s tím, že cena je nadhodnocena, k čemuž se kvalifikovaným způsobem vyjádřil soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí pod body 116. a 117.

43. Odvolací námitky obžalovaného [příjmení] dále směřují i k výši škody, kdy při rozhodování o výši škody soud vycházel z nesprávných skutkových zjištění, neboť místo ceny obvyklé měl vycházet z investiční hodnoty, protože nebylo ničím prokázáno, že úvěr nebylo možno získat na základě expertního posudku na investiční hodnotu. V tomto směru je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí pod bodem 115., kde soud prvního stupně poměrně jasně a výstižně vyargumentoval, čím se řídil stran názoru na tržní a investiční cenu, když správně v tomto směru vycházel ze závěrů revizních znaleckých posudků znaleckých ústavů Česká znalecká a.s. a ESTIMMO s.r.o., kdy soud prvního stupně nezpochybňuje správnost zjištěné investiční hodnoty, avšak správně tvrdí, že měla být stanovena hodnota tržní právě pro účely úvěrového řízení. Odvolací soud se přezkoumáním věci přesvědčil, že obhajobou kritizované znalecké posudky obou znaleckých ústavů netrpí podstatnými formálními ani obsahovými vadami a znalec [příjmení] [jméno] [jméno] za společnost Česká znalecká a.s. a znalci [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] za společnost ESTIMMO s.r.o. v hlavním líčení závěry v posudcích učiněné stvrdili a podrobně zodpověděli doplňující dotazy soudu i stran. Proto nalézací soud právem vzal oba tyto znalecké posudky za základ svých skutkových zjištění, když v odůvodnění napadeného rozsudku detailně rozebral, proč považuje závěry v nich uvedené za přesvědčivé a proč neakceptoval výhrady obžalovaného [příjmení]. Kromě toho soud prvního stupně logicky odůvodnil výši škody, která byla stanovena v celkové částce 56 996 000 Kč, když při jejím výpočtu správně od celkově získaných úvěrů ve výši 165 000 000 Kč odečetl jednak skutečnou hodnotu zástav pro ten který úvěr a jednak to, co bylo splaceno na jistinu úvěrů a nikoliv to, co bylo hrazeno v rámci plateb na úroky úvěrů. Pro posouzení výše způsobené škody je nerozhodné, že náhradu vzniklé škody uplatnila pouze insolvenční správce MSD, protože pohledávka sice postoupena byla, ale stejně na straně poškozené [příjmení] škoda vznikla, když v tomto směru je nutno uvést, že výše vzniklé škody a náhrada škody může být odlišná a rozhodnutí soudu prvního stupně o odkázání poškozené insolvenční správce JUDr. [příjmení] [jméno] s celým svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních nemá ve své podstatě na výši vzniklé škody žádného významu.

44. Obžalovaný [příjmení] dále poukazuje na to, že MSD může poskytovat úvěry pouze svým členům, což je pravda, kdy on sám se stal členem MSD dne 20. 6. 2012, což bylo doloženo vyžádanou zprávou insolvenční správce, každopádně popřel spáchané jednání s tím, že uzavřel

jako jednatel společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. zcela standardní smlouvy o úvěru, v nichž uvedl úplné a pravdivé informace a dodržel veškeré podmínky stanovené MSD a bylo tedy výhradně na svobodném rozhodnutí MSD, zda požadovaný úvěr poskytne, či nikoliv. Obžalovaný tedy především nesouhlasí s tím, že by při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje, jak je uvedeno v právní větě napadeného rozsudku. Hrubě zkreslenými údaji jsou takové, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech pro uzavření úvěrové smlouvy, nebo pro čerpání úvěru, což může vést k zásadně nesprávným závěrům o skutečnostech rozhodných pro uzavření úvěrové smlouvy, nebo pro poskytnutí peněžních prostředků. Typickým příkladem může být jednání, jímž se dosáhne poskytnutí úvěru bankou v důsledku hrubě zkreslených údajů, které se týkají možné návratnosti úvěru, pokud již při poskytnutí úvěru nebyla jeho návratnost reálná a ani použitý zajišťovací institut nebyl způsobilý zajistit návratnost úvěru v důsledku záměrně a několikanásobně nadhodnocené nemovité zástavy. Podle skutkových zjištění obžalovaný [příjmení] jako jediný jednatel a společník obchodní společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., která nevyvíjela žádnou obchodní činnost, z níž by mohla úvěr splatit, při sjednávání první úvěrové smlouvy na částku 40 000 000 Kč ohledně nemovitostí, jež měly sloužit jako zástava, předložil hrubě zkreslený expertní posudek znaleckého ústavu SINCONSULT s.r.o. vyčísлюjící obvyklou cenu dle investiční hodnoty na částku 53 900 000, kdy takto stanovená cena převyšovala skutečnou cenu nemovitosti 1,5 krát. Zajišťovací instrumenty – zastavované nemovitosti a blankosměnka avalovaná obžalovaným však nedosahovaly deklarované hodnoty, a to nejen ke dni sjednání úvěru, ale ani v průběhu úvěrového vztahu. Za této situace nelze podstatné údaje týkající se zejména zajištění úvěru uvedené obžalovaným při sjednávání úvěrové smlouvy označit, jinak, než jako úmyslně hrubě zkreslené. Obdobně pak obžalovaný [příjmení] postupoval v případě dalších pěti uzavřených úvěrových smluv. Nelze také přehlédnout, že všechny úvěry byly získány v relativně krátkém časovém období 6 měsíců, přičemž vždy další úvěr byl obžalovaným získán ještě před splatností úvěru předcházejícího a obžalovaný si tak musel být vědom úvěrového procesu u MSD. Z provedeného dokazování je zřejmé, že šlo o finanční a personální propojení desítek obchodních společností, mezi kterými bez reálného plnění obíhaly finanční prostředky načerpané z úvěrů od MSD a průběžné placení úroků fungovalo jako prostředek k zamezení odhalení trestné činnosti a vytvoření možnosti načerpat další úvěry.

45. Podle názoru obžalovaného [příjmení] je u něj vyloučena subjektivní stránka s ohledem na schvalovací proces MSD. V tomto směru je však nutné vycházet z toho, že z řady dílčích kroků učiněných obžalovaným při sjednávání úvěrové smlouvy lze dovodit, že obžalovaný přesně věděl, co činí a že jeho snahou bylo uvést úvěrující společnost v omyl. Plyne to nejen z poskytnutí hrubě zkreslených údajů ohledně zajištění úvěru, ale rovněž z jeho chování po uzavření úvěrové smlouvy, kdy bezprostředně po obdržení finančních prostředků nechal prakticky celou částku převést na účet společnosti V – zemědělská obchodní a.s., která je obratem rozeslala na další účty a rozporu s deklarovaným podnikatelským záměrem nenakupoval pozemky v dražbách, ale výhradně prostřednictvím pěti subjektů, a to společností V – zemědělská obchodní a.s., Jarovont, s.r.o., Apatit, a.s., DAUBRESSE s.r.o. a Norpesk Invest, s.r.o. Nelze přehlédnout, že stejný modus operandi za účasti společnosti V – zemědělská obchodní a.s. byl použit i v případech dalších trestních věcí vedených u Městského soudu v Praze (sp. zn. 1 T 4/2019, 45 T 5/2019, 45 T 12/2019, 49 T 14/2019, 73 T 2/2020, 41 T 2/2021). Obžalovaným [příjmení] dále namítané spoluzavinění zástupců poškozeného [příjmení], kteří si dostatečně neověřili údaje, které jim poskytl v rámci procesu sjednávání předmětných úvěrových smluv, nemá vliv na jeho trestní odpovědnost, neboť je nepřipustné, aby jakýkoliv pachatel měl prospěch z přílišné důvěřivosti, nedostatečné opatrnosti, či neinformovanosti poškozeného, kterou zneužil ke svému podvodnému jednání. Současně platí, že na úvěrových společnostech nelze požadovat stoprocentní míru obezřetnosti, nýbrž přiměřenou, neboť jinak by se nikdy tyto společnosti nemohly stát obětí trestné činnosti.

46. V neposlední řadě lze uvést, že ani porušení zásady *in dubio pro reo* nebylo možné v projednávané věci aplikovat, neboť toto pravidlo plyne ze zásady presumpce neviny a má vztah toliko ke zjišťování skutkového stavu věci na základě provedeného dokazování. Toto pravidlo se týká pouze a jen otázek skutkových, nikoliv otázky právního posouzení skutku, či jiného hmotně právního posouzení. V dané věci obžalovaný [příjmení] porušení uvedené zásady dovozuje ze způsobu hodnocení důkazů ze strany soudu prvního stupně, se kterými vyjadřuje nesouhlas a dožaduje se, aby bylo vycházeno z jeho verze skutkového děje, tudíž se jedná toliko o vyjádření nesouhlasu se způsobem hodnocení důkazů, které je však doménou nalézacího soudu. Obecně totiž platí, že jestliže soud hodnotil provedené důkazy odlišným způsobem než obžalovaný, neznamená tato skutečnost automaticky porušení zásady volného hodnocení důkazů, zásady *in dubio pro reo*, případně dalších zásad spjatých se spravedlivým procesem.

47. Pokud jde o odvolání obžalovaného [příjmení], v kterém namítá, že se žádného protiprávního jednání nedopustil a pouze jako jednatel společnosti DAUBRESSE s.r.o. poskytl ručení nemovitostmi ve vlastnictví společnosti DAUBRESSE s.r.o., aniž by sám žádal o úvěr, či uváděl jakékoliv nesprávné informace, tak tyto námitky je nutno striktně odmítnout, neboť to byl právě obžalovaný [příjmení], kdo za společnost DAUBRESSE s.r.o. jako jediný mohl jednat, přičemž právě společnost DAUBRESSE s.r.o. byla objednatelem expertního posudku znaleckého ústavu SINCOLSULT s.r.o., jež byl vypracován pro potřeby úvěrového jednání u MSD. Kromě toho obžalovaný [příjmení] k zajištění úvěru poskytl i pozemky ve vlastnictví společnosti DAUBRESSE s.r.o., které však byly předmětným expertním posudkem nadhodnoceny, a navíc předložená smlouva o smlouvě budoucí nájemní se společností MORAVAN a.s. nebyla nikdy uzavřena. Bez součinnosti obžalovaného [příjmení] a jeho společnosti DAUBRESSE s.r.o. by obžalovaný [příjmení] a jeho společnost TYRASIL TRADE s.r.o. nemohla úspěšně žádat o úvěr u MSD, jelikož TYRASIL TRADE s.r.o. nedisponovala majetkovými hodnotami sloužícími k zajištění prvního požadovaného úvěru. Úzkou propojenost obou společností, jak již bylo konstatováno shora, mj potvrdila svědkyně [příjmení] a vyplývá to i z dalších provedených důkazů. Namítané porušení pravidel obezřetnosti MSD při prověřování údajů poskytnutých při sjednávání úvěrových smluv pak bez dalšího nevylučuje trestní odpovědnost za trestný čin úvěrového podvodu (viz rozhodnutí NS 5 Tdo 855/2016), a to i za situace, kdy z rozhodnutí ČNB, kterým byla odebrána MSD licence jednoznačně vyplývá, že vnitřní kontrolní mechanismy, jakož i řízení úvěrového rizika MSD selhaly.

48. K dalším odvolacím námitkám obžalovaného [příjmení] lze uvést, že není relevantní stran skutkové podstaty spáchaného trestného činu, že MSD na obžalovaného nepodalo trestní oznámení a ani se jinak nedomáhalo svých nároků ze smlouvy. K tomuto lze uvést, že v trestním řízení platí zásada legality a zásada obžalovací. Zásada legality spočívá v tom, že státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví a s tím pak úzce souvisí zásada obžalovací, podle které trestní stíhání před soudy je možné jen na základě obžaloby, kterou podává státní zástupce. Proto absence trestního oznámení ze strany MSD nemůže jednání obžalovaného [příjmení] z trestní odpovědnosti vyvinit, neboť trestní oznámení je jedno z možných důvodů, které umožňuje policejnímu orgánu provádět potřebná šetření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin a směřující ke zjištění pachatele (§ 158 odst. 1 tr. řádu).

49. Pokud obžalovaný [příjmení] namítá, že trestní právo nemůže nahrazovat ochranu v soukromoprávních vztazích a je nepřípustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy, tak k tomu nutno uvést, že tento argument by byl zcela přiléhavý, pokud by ovšem absentovaly aspekty trestně právní odpovědnosti tak, jak to bylo v posuzované věci zjištěno.

50. V žádném případě nemůže obstát námitka obžalovaného [příjmení], že nebylo prokázáno, že by úmyslně zajistil nadhodnocený expertní posudek, neboť není pochyb o tom, že obžalovaný [příjmení] byl v tu dobu jediným jednatelem společnosti DAUBRESSE s.r.o. a zároveň z deníku

expertních posudků jednoznačně vyplývá, že společnost DAUBRESSE s.r.o. je objednatelem expertního posudku. Rovněž je třeba odmítnout argumentaci, že nebylo prokázáno, že by si byl obžalovaný [příjmení] vědom, že část pozemku již byla pronajata jiným zemědělským subjektům, neboť touto záležitostí se již vypořádal soud prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, kde konstatuje, že v době, kdy byly smlouvy o smlouvě budoucí nájemní uzavírány, byla část pozemku pronajata, což dokladují a dosvědčují slyšení svědci. Navíc je nelogické, aby obžalovaný [příjmení] nevěděl, že pozemky jsou pronajaty, pokud byl v danou dobu vlastníkem těchto pozemků.

51. Odvolací námitky obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. výhradně brojí proti kritice expertního posudku, který tato společnost vypracovala. K tomu nutno uvést, že expertní posudek byl vyhotoven pro potřeby úvěrového jednání u MSD, navíc je SINCONSULT s.r.o. veden na seznamu odhadců MSD a tudíž by si měl být vědom toho, jaké metody a jaké podmínky by měl posudek obsahovat. Posudek je sice expertní, nicméně v závěrečném prohlášení je v poslední odrážce uvedeno, „odměna za tento znalecký posudek nezávisí na dosažených závěrech a vyjádřeních“, z čehož lze dovodit zavádějící informace při jeho vyhotovení, a tudíž by měl mít náležitosti znaleckého posudku. V ostatních posudcích je již v závěrečném prohlášení pouze uvedeno, „posudek“ a nikoliv již znalecký posudek a také není uváděno, že je to pro potřebu úvěrového jednání u MSD, ale jen pro potřebu objednatele. Smlouvy o smlouvách budoucích nebyly k posudku přiloženy, znalec měl užít aktuální hodnotu, nikoliv výnosovou metodu. Z výkladu ustanovení § 2 odst. 9 písm.b) zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku vyplývá, že uplatnění výnosového způsobu oceňování předpokládá dlouhodobější stabilitu výnosů. Použije se zejména pro oceňování domů s nájemními byty, zemědělské půdy, lesních pozemků a porostů, produkčních vodních ploch, majetkových práv a v kombinaci s jinými způsoby i pro oceňování některých druhů finančního majetku a podniků. Smlouva o smlouvě budoucí nájemní jistě nemůže být posuzována optikou dlouhodobější stability výnosu. Znalec si proto musel být vědom toho, za jakým účelem posudek vyhotovuje a neměl by tedy užít výnosové metody. Navíc každý znalecký posudek by měl být přezkoumatelný. Tady byl nepřezkoumatelný z důvodu nepředložení smlouvy o smlouvě budoucí nájemní, nicméně vzhledem k tomu, že posudek pracuje s pojmem znaleckého posudku, pak je naprosto adekvátní na posudek jako na znalecký nahlížet ve spojení s ostatními okolnostmi v souvislosti s úvěrovým řízením u MSD. Soud prvního stupně tedy správně dovodil, že SINCONSULT s.r.o., potažmo její tehdejší znalec [příjmení] [příjmení] musel při svých zkušenostech soudního znalce vědět, že stanovení nadhodnocené ceny pozemků bude mít zásadní vliv při poskytnutí úvěru a stanovení jeho výše. Pokud jde o další námitku směřující na určitou obezřetnost, resp. kontrolní mechanismus MSD ve vztahu k podmínkám poskytování úvěru, tak k tomu bylo již vše podstatné shora konstatováno a je možné pouze dodat, že absence obezřetnosti je vedlejší a nemá vliv pro nadhodnocení posudku pro úvěrové účely.

52. Pokud jde o právní posouzení celé věci, i v tomto případě bylo možno se ztotožnit s argumentací nalézacího soudu, který jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] právně kvalifikoval jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, kdy všech šest úvěrových případů bylo posouzeno jako pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť všech šest dílčích útoků naplňujících skutkovou podstatu téhož trestného činu, bylo vedeno jednotným záměrem, vykazují naprosto totožný způsob provedení činu i shodu v předmětu útoku, jakož i úzkou časovou spojitost a obžalovaného [jméno] [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Objektivní stránka úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel při sjednání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. K trestní odpovědnosti pachatele není nutné, aby poskytovatel úvěru jednal v omylu, resp. aby jednání dlužníka vedlo k omylu věřitele, na jehož

základě by byl úvěr poskytnut. Sjednávání úvěrové smlouvy se rozumí postup při uzavírání úvěrové smlouvy, včetně všech souvisejících jednání, která uzavírání úvěrové smlouvy provázejí. Nepravdivé jsou údaje, jejíž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podávána informace, a to, byť jen o některé skutečnosti důležité pro sjednání úvěrové smlouvy, nebo pro čerpání úvěru. Hrubě zkreslené jsou údaje, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech o sjednání úvěrové smlouvy nebo pro čerpání úvěru. Zákon nevyžaduje, aby šlo o údaje podstatné, neboť v tomto smyslu jakýkoliv nepravdivý nebo hrubě zkreslený údaj, který je sdělován, a to ať už v souvislosti se sjednáváním úvěrové smlouvy nebo čerpáním úvěru, může podstatně ovlivnit rozhodování druhé strany. Naproti tomu, pokud by jednání pachatele spočívalo v tom, že určité údaje zamlčí, pak by bylo nutné, aby šlo o podstatné údaje. O subjektivní stránce se vyžaduje alespoň nepřímý úmysl. Jestliže takovým jednáním byla způsobena škoda velkého rozsahu, jedná se o okolnost podmiňující vyšší trestní sazby, když z hlediska zavinění postačí nedbalost. Škoda u trestného činu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku vzniká již tím, že na základě nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů nebo zamlčení podstatných údajů byl úvěr poskytnut a peněžní prostředky opustily majetkovou sféru poskytovatele úvěru. Při výpočtu výše škody je třeba nutno zohlednit i hodnotu zajištění úvěru a výši již uhrazených peněžních prostředků. V daném případě má tedy Vrchní soud v Praze za to, že v procesu sjednávání úvěrové smlouvy byly uváděny hrubě zkreslené údaje o hodnotě předmětu zástavy, resp. o jeho obvyklé ceně aktuální, kterou objektivně zastavované pozemky neměly nebo o jejich předpokládané ceně budoucí, protože se s žádným jejím zhodnocením fakticky nepočítalo. Uvedeným jednáním byla způsobena úvěrujícímu MSD celková škoda ve výši 56 996 000 Kč, kterou přímo způsobil obžalovaný [příjmení] a jedná se o škodu velkého rozsahu. Došlo tak ke spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, a to uvedením hrubě zkreslených údajů o hodnotě předmětu zástav, které byly dokládány mnohonásobně nadhodnocenými expertními znaleckými posudky. Obžalovaný [příjmení] byl minimálně srozuměn s tím, že hrubě zkreslené znalecké posudky budou použity při sjednávání úvěrové smlouvy a věděl i o možné výši škody, jaká může být takovým použitím jeho posudků způsobena. Současně bylo obžalovanému známo, jaké částky do posudku byly uvedeny a o kolik byly posuzované pozemky nadhodnoceny oproti jejich skutečné obvyklé ceně v daném čase a místě. Šlo o jednoznačně o úmyslné uvedení hrubě zkresleného údaje ve znaleckém posudku, za které se obžalovaný [příjmení] nemůže zbavit odpovědnosti tvrzením, že uzavřel standardní smlouvy o úvěru, v nichž uvedl úplné a pravdivé informace a dodržel veškeré podmínky stanovené MSD.

53. Podle § 24 odst. 1 tr. zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor), vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin (návodce), nebo umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním, předsevzetím nebo slibem přispět na trestném činu (pomocník). Podle odst. 2 na trestní odpovědnost a trestnost účastníka se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného. Akcesorita účastenství na trestném činu se rozumí závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele trestného činu. Základním předpokladem toho, aby mohlo jít o účastenství na určitém trestném činu tedy je, že čin, na němž se účastník podílí, odpovídá po všech stránkách charakteristice určitého úmyslného trestného činu nebo jeho pokusu a dopouští se ho trestně odpovědný pachatel. Předpokladem trestní odpovědnosti účastníka na trestném činu je existence příčinného vztahu mezi jednáním účastníka a trestným činem spáchaným hlavním pachatelem. Co do subjektivní stránky předpokládá pomoc jako forma účastenství na konkrétním trestném činu hlavního pachatele, že pomocník ví o úmyslu hlavního pachatele a sám jedná v úmyslu, aby jemu známý úmysl hlavního pachatele byl uskutečněn. Přitom není třeba, aby měl pomocník úplně přesnou vědomost o trestném činu hlavního

pachatele, ale postačí, když si představuje skutek zamýšlený hlavním pachatelem v hlavních rysech, opodstatňující určitou trestní skutkovou podstatu.

54. Shora popsané teoretické vymezení trestní součinnosti se týká právního posouzení jednání obžalovaného [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. jako účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, kdy vypracováním hrubě zkresleného znaleckého posudku a jeho následným předáním bylo toto nutno považovat za opatření prostředku, který umožnil hlavnímu pachateli, tedy obžalovanému [příjmení], při sjednávání úvěrové smlouvy uvést hrubě zkreslené údaje a způsobit takovým činem značnou škodu, a to ve výši 4 072 000 Kč. K naplnění trestní odpovědnosti účastníka na trestném činu pachatele postačí i nepřímý úmysl podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když u obžalovaných byl prokázán úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jejich zavinění se vztahuje i ke znaku škody značné, k níž by stačila nedbalost ve smyslu § 17 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný [příjmení] a obžalovaná společnost SINCONSULT s.r.o. věděli, o jakou částku oceňované pozemky oproti jejich skutečné obvyklé ceně byly nadhodnoceny a byli minimálně srozuměni s tím, že vyhotovený posudek může být použit způsobem, jakým se i stalo, tedy ke spáchání trestného činu úvěrového podvodu, včetně toho, jak vysoká škoda byla tímto způsobena. Z provedených listinných důkazů bylo navíc zjištěno, že v rozhodném období obžalovaná společnost SINCONSULT s.r.o. zpracovala desítky takových posudků pro společnosti žádající u MSD o úvěr, který byl následně vyplacen.

55. Nálezací soud pouze opomněl uvést, zda při právní kvalifikaci skutků postupoval podle trestního zákoníku v době spáchání nebo podle novější právní úpravy trestního zákona ve znění zák. č. 333/2020 Sb., účinné od 1. 10. 2020, byť na citovanou novelu stručně poukazuje v souvislosti s citací § 138 tr. zákoníku v bodě 129. odůvodnění rozsudku. Je nutno tedy připomenout, že touto novelou došlo m.j. k podstatné změně v hranici škod u majetkových trestných činů, kdy byla původní hranice škody značné nejméně 500 000 Kč zvýšena na 1 mil Kč a v případě škody velkého rozsahu z 5 mil Kč zvýšena na 10 mil Kč. Novější právní úpravu je podle názoru odvolacího soudu třeba považovat z uvedených důvodů za pro všechny obžalované příznivější, neboť škoda, kterou svým jednáním způsobili, se v rámci nové hranice škod jeví jako relativně nižší, než pokud by byla posuzována podle právní úpravy platné a účinné v době spáchání trestné činnosti, byť trestní sazby jsou podle obou právních úprav stejné. I když se nálezací soud touto záležitostí v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nezabýval, má odvolací soud za to, že toto upřesnění použití konkrétního zákona je třeba okrajově zmínit, aniž by to mělo vliv na jinak správně použitou právní kvalifikaci ve výroku o vině napadeného rozsudku.

56. Je možno tedy uzavřít, že ani v rámci odvolacího řízení nebylo zjištěno nic, co by správnost úvah a závěrů soudu prvního stupně stran hodnocení provedených důkazů a na základě nich učiněných skutkových zjištění a následně použité právní kvalifikace, jakkoliv zpochybňovalo. Přitom pouze v případě, pokud by právní závěry byly v zásadním nesouladu s konstatovanými skutkovými zjištěními anebo z nich v žádné možné interpretaci v odůvodnění napadeného rozsudku nevyplývaly, bylo by nutno takového rozhodnutí považovat za nezákonné a v rozporu s trestním řádem, avšak o takovouto situaci se v posuzované věci nejedná, a tudíž bylo možno ponechat výrok o vině u všech obžalovaných beze změny.

57. K výrokům o trestech uloženým všem třem obžalovaným je pak nutno uvést následující.

58. Soud prvního stupně uložil obžalovanému [příjmení] trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 211 odst. 6 tr. zákoníku s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti, ale i k tomu, že od trestné činnosti uplynula dlouhá doba. To je sice pravda, ale na druhou stranu je nutno si uvědomit, že se jedná o velmi sofistikovanou trestnou činnost, kde absentuje doznání obžalovaného, tudíž prokázání viny vyžaduje dlouhé a podrobné dokazování, čímž se pochopitelně celková doba projednávané trestné činnosti úměrně prodlužuje, aniž by na tom

orgány činné v trestním řízení měly jakýkoliv neblahý vliv. Je nutno vzít v potaz, že prověřování celé trestné činnosti započalo v roce 2016, tedy tři roky od spáchání posledního z dílčích útoků, trestní stíhání pak bylo zahájeno dne 3. 7. 2020 a obžaloba byla podána již 28. 5. 2021, což svědčí o rychlé a soustředěné práci orgánů přípravného řízení, a i soud prvního stupně postupoval koncentrovaně, když již 4. 8. 2022 vyhlásil odsuzující rozsudek. V žádném případě se tedy nemůže s ohledem na složitost věci jednat o nepřiměřeně dlouhou dobu vedeného trestního řízení. V případě obžalovaného [příjmení] bylo přihlédnuto i k jeho kalendářnímu věku, a tudíž trest na samé spodní hranici zákonného rozpětí v trvání 5 let, což je výměra trestu ze zákona nepodmíněná, je možno považovat za adekvátní, přiměřený a odpovídající všem zákonným hlediskům upraveným v § 39 tr. zákoníku. Nebylo však možno aplikovat ustanovení o mimořádném snížení trestu odnětí svobody, jak se toho obžalovaný [příjmení] v podaném odvolání alternativně domáhá, neboť pro takovýto postup upravený v § 58 odst. 1 tr. zákoníku nebyly shledány tři kumulativně stanovené podmínky, ale na okraj lze pouze připomenout, že by za určitých okolností mohlo být přistoupeno k aplikaci § 58 odst. 2 tr. zákoníku, kde jsou stanoveny poněkud mírnější podmínky pro takovýto postup, a kde je nutno, aby byl splněn alespoň jeden ze dvou alternativních znaků, kterým v tomto případě mohlo být prohlášení viny, a to v řízení před nalézacím soudem. Pokud však obžalovaný [příjmení] svou vinu kategoricky odmítá, tak nelze tímto způsobem postupovat.

59. Navíc odvolací soud vycházel ze stanoviska, že při nezměněném výroku o vině obžalovaného [příjmení] jsou zákonné důvody pro rozhodnutí odvolacího soudu o zrušení výroku napadeného rozsudku o uložení trestu odnětí svobody, zejména jednak, „bylo-li v přezkoumávané části rozsudku porušeno ustanovení trestního zákona“ (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu) a jednak, „je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený“ (§ 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu) s tím, že u posledně uvedeného důvodu se jedná jak o nepřiměřeně mírný, tak i nepřiměřeně přísný trest, přičemž po přezkoumání této výrokové části napadeného rozsudku žádné vady odůvodňující jeho zrušení vrchní soud nezjistil.

60. Nad rámec poměrně stručného odůvodnění výroku o trestu odnětí svobody, ale v zásadě způsobem respektujícím zákonnou povinnost soudu prvního stupně vyplývající z ustanovení § 125 odst. 1, věta třetí, trestního řádu, vrchní soud zdůrazňuje, že nalézací soud zde důsledně přihlížel k povaze a závažnosti obžalovaným spáchané trestné činnosti, která se primárně odvíjí od vysoké společenské škodlivosti spáchaného jednání, když současně nelze přehlédnout, že obžalovaný je osobou trestně zachovalou a jeho spáchané jednání je v jeho životě určitým excesem, který se vymyká jinak bezúhonnému způsobu života, který vedl před a po spáchání trestné činnosti, což bylo zjištěno z aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob. Na druhou stranu nelze přehlédnout četnost spáchaných útoků a způsobenou škodu, která téměř šestinásobně převyšuje spodní hranici škody velkého rozsahu. Pokud pak soud prvního stupně ve prospěch obžalovaného zohlednil i neopatrný přístup poškozeného při poskytování úvěru, pak je stanovený trest možno považovat za zcela přiměřený a plně účinný k ochraně společnosti, a to i v kombinaci s dalším uloženým druhem trestu v podobě trestu zákazu činnosti. Lze tedy uzavřít, že z pohledu odvolání obžalovaného [příjmení] se u něj nejedná o trest nepřiměřeně přísný, kdy pouze v tomto případě by bylo možno výměru uloženého trestu v odvolacím řízení korigovat, avšak v posuzované věci už nebylo kam, neboť mírnější trest v rámci zákonné trestní sazby nebylo možno již uložit a zákonné podmínky ukládat trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby nebyly shledány, jak již bylo konstatováno shora.

61. Pokud pak jde o odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného [příjmení], domáhající se přísnějšího postihu, konkrétně uložení trestu odnětí svobody v trvání 6 roků s odůvodněním, že obžalovaný je stíhán pro úmyslnou škodící majetkovou trestnou činnost, jejímž motivem byla ziskovost, snaha obohatit sebe i jiného na úkor primárně poškozeného úvěrujícího MSD, kdy s ohledem na výši způsobené škody a k okolnostem případu, jakož i postoj obžalovaného k spáchané trestné činnosti se jeví uložený nepodmíněný trest odnětí svobody na

samé spodní hranici zákonné trestní sazby jako nepřiměřeně mírný, tak k tomu nutno uvést následující skutečnosti. Jak již bylo shora konstatováno, bylo nutno se pečlivě zabírat tím, zda-li uložený trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby je trest přiměřený nebo z pohledu státního zástupce nepřiměřeně mírný. Odvolací soud v tomto směru vycházel z názoru, že nepřiměřeným trestem je trest, který svým druhem a výměrou sice formálně neporušuje ustanovení trestního zákona, ale v konkrétním případě neodpovídá hlediskům rozhodným pro ukládání trestu, tzn. zejména účelu trestu, stupni společenské škodlivosti trestného činu, poměrům obžalovaného, možnostem jeho nápravy, včetně okolností polehčujících a přitěžujících. Mezi uloženým trestem a trestem, který při správném postupu podle § 39 tr. zákoníku měl být uložen, musí být výrazný rozdíl, aby odvolací soud mohl výrok o trestu zrušit a uložit trest nový, což však v daném případě nenastalo.

62. Státní zástupce v podaném odvolání zejména zdůrazňuje veškeré okolnosti vztahující se k objektivní stránce spáchaného trestného činu, přičemž z kvalifikovaných přitěžujících okolností lze vysledovat toliko upravenou v § 42 písm. m) tr. zákoníku, tedy že v trestné činnosti pokračoval delší dobu, kdy období od 23. 7. 2012 do 28. 1. 2013, tedy zhruba půl roku již lze pod toto podřadit, zvláště za situace, že v tomto období se dopustil šesti dílčích útoků za splnění podmínek pokračování v trestném činu. Na druhou stranu lze stěží dávat obžalovanému k tíži přitěžující okolnost upravenou v § 42 písm. k) tr. zákoníku spočívající ve způsobení vyšší škody. Způsobená škoda obžalovaným sice na první pohled vypadá nedozírně, ale je potřeba si uvědomit, že ani ne šestinásobně nepřevyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu a pokud horní hranice takovéto škody je nevyčíslitelná a může se pohybovat v řádech i několika milionů či miliard, pak z tohoto pohledu nelze škodu způsobenou obžalovaným přeceňovat. To, že se obžalovaný [příjmení] k trestné činnosti nedoznal, vinu odmítal, nad svým jednáním neprojevil žádnou lítost, neučinil žádné kroky směřující k náhradě škody, s poškozenými nekomunikoval, projevil neúctu k cizímu majetku, to vše je součástí jeho postoje ke spáchané trestné činnosti, na což má v postavení obžalovaného výsostné právo a nelze mu to dávat k tíži, ale pouze mu to absentuje při shledávání polehčujících okolností.

63. Na druhou stranu je potřebné vyzdvihnout, což opomíjí státní zástupce v podaném odvolání, že ve prospěch obžalovaného svědčí významná polehčující okolnost, kterou je dosavadní občanská a trestní bezúhonnost, což naplňuje znaky kvalifikované okolnosti upravené v § 41 písm. p) tr. zákoníku spočívající v tom, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. To samozřejmě nelze podceňovat, neboť důrazné tresty a postihy jsou nutné a potřebné zejména u pachatelů, kteří opakovaně páchají trestnou činnost a jejich náprava je obzvláště ztížena na rozdíl od prvopachatelů, od kterých lze reálně očekávat pozitivní účinky a důsledky po vykonaném trestu pro budoucí život pachatele. V případě obžalovaného [příjmení] v jeho prospěch hovoří i kalendářní věk, neboť je starobním důchodcem pobírající od 1. 1. 2022 starobní důchod, a i tato skutečnost bude mít jistě vliv na jeho převýchovný proces s eliminací páčání jakékoli další trestné činnosti do budoucna. V neposlední řadě je nutno zmínit, že postavení obžalovaného [příjmení] v celé hierarchii osob podílejících se na vyvádění finančních prostředků z poškozené [příjmení] nebylo dominantní a rozhodující a měl úlohu podřízenou, což ho sice nezabavuje trestní odpovědnosti, avšak míra jeho zavinění je o poznání menší, než v případě organizátorů a hlavních protagonistů řízeného, „tunelování“ Metropolitního spojitelného družstva, kdy až vůči nim je třeba důrazného postihu.

64. Ze všech těchto důvodů má odvolací soud za to, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému [příjmení] na samé spodní hranici zákonné trestní sazby je trestem zcela přiměřeným bez nutnosti jeho zprísnění, jak se toho státní zástupce v podaném odvolání domáhá, neboť odvolací soud neshledal nepřiměřenou mírnost uloženého trestu, která by jediné mohla odůvodnit zásah odvolacího soudu do tohoto napadeného výroku.

65. Naopak lze plně souhlasit s uložením dalšího druhu trestu v podobě trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních

korporací, neboť se obžalovaný [příjmení] trestné činnosti dopustil právě v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti TYRASIL TRADE s.r.o. Pokud pak jde o samotnou výměru tohoto druhu trestu, ta byla ze strany soudu prvního stupně stanovena na dobu pěti let, aniž by bylo blíže zdůvodněno, proč právě v takovéto výměře, ale je možno v tomto směru konstatovat, že trest zákazu činnosti může být ukládán v rozpětí od 1 do 10 let, takže polovina trestní sazby činí 5 a půl roku a z toho je zřejmé, že byl tento trest vyměřen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby a s ohledem na rozsah spáchané trestné činnosti jej rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný, když koneckonců jak ze strany obžalovaného [příjmení], tak i ze strany státního zástupce nebyl výrok o tomto druhu trestu v odvolání napaden a tudíž bylo možno i tento druh trestu včetně jeho výměry ponechat beze změny.

66. Soud prvního stupně v rámci svého rozhodnutí ve výroku o trestu neakceptoval návrh státního zástupce na uložení i peněžitého trestu obžalovanému [příjmení], a to s krátkým odůvodněním, že vzhledem na druh a výměru dalších trestů, tyto soud považuje za dostatečné a také s ohledem na finanční šetření lze dovodit, že peněžitý trest by byl s největší pravděpodobností nedobytný. Do neuložení tohoto druhu trestu si pak státní zástupce podal odvolání s velmi stručnou argumentací, že je na místě, kdy trestnou činností obžalovaný spáchal majetkovou škodu uložit též peněžitý trest vzhledem k výši způsobené škody alespoň ve výchovné výši 500 000 Kč. Dle názoru odvolacího soudu však zákonné podmínky pro uložení peněžitého trestu obžalovanému [příjmení] splněny nebyly, a to z následujících důvodů.

67. V obecné rovině platí, že získal-li nebo snažil-li se získat pachatel trestným činem majetkový prospěch, přihlédne k tomu soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry a jestliže to nevylučují jeho majetkové nebo osobní poměry, uloží mu s přihlédnutím k výši takového majetkového prospěchu některý z trestů, který ho postihne na majetku, kdy soud zejména zváží uložení peněžitého trestu (§ 39 odst. 8 tr. zákoníku). Bylo tedy nutno pečlivě zkoumat, zda-li v případě uložení peněžitého trestu by byl tento dobytý ve smyslu § 68 odst. 6 tr. zákoníku, přičemž stačí určitá pravděpodobnost nedobytnosti, nikoliv jistota, když příjmy ani majetek bez příslušných podkladů nemohou být stanoveny ani odhadem. V této souvislosti nutno konstatovat, že již v přípravném řízení se prováděly úkony ke zjištění majetkových poměrů obžalovaného a provedeným finančním šetřením nebyl u obžalovaného [příjmení] na území České republiky zjištěn jakýkoliv majetek. Obžalovaný byl sice jednatelem obchodní firmy TYRASIL TRADE s.r.o. od 5.4.2012, avšak usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2016 č.j. KSBŘ 28 INS 27299/2015 byl na majetek dlužníka TYRASIL TRADE s.r.o. prohlášen konkurs. V současné době je obžalovaný starobním důchodcem pobírající důchod ve výši 720,50 EUR měsíčně od 1. 1. 2022. Navíc ani v průběhu celého trestního řízení nebyl zajištěn k výkonu peněžitého trestu majetek obžalovaného ve smyslu § 344a odst. 1 tr. řádu. Je tedy zřejmé, že osobní i majetkové poměry neumožňují obžalovaného [příjmení] postihnout i majetkovou trestní sankcí v podobě peněžitého trestu, a tudíž odvolání státního zástupce v tomto směru nebylo možno přiznat důvodnost.

68. Jiná situace však nastala u obžalovaného [příjmení], kde je nutno ve shodě s odvoláním státního zástupce konstatovat, že trest odnětí svobody uložený soudem prvního stupně na samé spodní hranici zákonné trestní sazby jako trest souhrnný v trvání 2 roků je nutno považovat za nepřiměřeně mírný, neboť mu byl ukládán i za sbíhající se trestnou činnost v podobě dvou úmyslných trestných činů, za které byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 8. 2020 č. j. 62 T 99/2020-86, přičemž toto rozhodnutí ke dni rozhodování odvolacího soudu nebylo zahlazeno a tudíž aplikace souhrnného trestu je na místě. Toto další odsouzení za sbíhající se trestnou činnost je nutno považovat za přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku, a proto se jeví nutné stanovit výměru trestu stále ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby, ale nikoliv na samé spodní. U obžalovaného [příjmení] pak také nebylo možno přehlédnout to, že v mezidobí byl odsouzen pro další trestnou činnost, a to trestním příkazem Okresního soudu v Blansku ze dne 6. 5. 2022 č.j. 1 T 32/2022-36, kdy mu za přečin

křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl uložen peněžitý trest ve výši 50 denních sazeb při výši jedné sazby 200 Kč, tedy v celkové výši 10 000 Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 6. 2022, přičemž této trestné činnosti se dopustil dne 7. 2. 2022, čili v době, kdy proti němu bylo vedeno hlavní líčení v nyní projednávané věci, což svědčí o naprosté lhostejnosti k dodržování trestně právních předpisů, což odůvodňuje razantnější postih, než-li učinil soud prvního stupně. Navíc z připojeného trestního spisu Okresního soudu v Blansku sp. zn. 1 T 32/2022 bylo zjištěno, že uložený peněžitý trest ve výši 10 000 Kč obžalovaný [příjmení] dosud neuhradil, ačkoliv byl k tomu vyzván ze strany okresního soudu platební výzvou již dne 27. 6. 2022. Za této situace je proto na místě přistoupit k výměře uloženého trestu v trvání 3 let, a to v rámci nejprísnější trestní sazby § 211 odst. 5 tr. zákoníku, která činí rozpětí od dvou do osmi let, když v tomto směru bylo možné vyhovět odvolání státního zástupce.

69. Výkon uloženého trestu byl obžalovanému [příjmení] podmíněně odložen, neboť s ohledem na skutečnost, že obžalovaný nebyl před spácháním nyní projednávané trestné činnosti soudně trestán, není třeba k jeho nápravě přímý výkon trestu, přičemž zkušební doba byla stanovena ve shodě se soudem prvního stupně v trvání pěti let, tedy na samé horní hranici zákonného rozpětí, a to ze stejných důvodů, jak je prezentováno v odůvodnění rozsudku pod bodem 135.

70. Současně byl obžalovanému [příjmení] uložen i další druh trestu v podobě trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací, neboť se trestné činnosti dopustil v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti DAUBRESSE s.r.o. Tento trest byl obžalovanému ze strany soudu prvního stupně uložen v trvání tří let, aniž by byla tato výměra blíže odůvodněna, ale s ohledem na rozsah spáchané trestné činnosti a použitou právní kvalifikaci je dle názoru odvolacího soudu tato výměra zcela adekvátní a přiměřeně diferencovaná od výměry stanovené obžalovanému [příjmení], jež se dopustil daleko závažnější trestné činnosti. Z těchto důvodů proto nemohlo obstát odvolání státního zástupce, který se domáhal uložení tohoto druhu trestu v trvání 5 let, když z logiky věci je zřejmé, že u obou obžalovaných nemůže být s ohledem na diametrální rozdíl v rozsahu jejich spáchané trestné činnosti identická výměra tohoto trestu.

71. Pokud jde o odvolání státního zástupce, kterým se domáhá uložení peněžitého trestu u obžalovaného [příjmení], tak k tomu nutno uvést, že soud prvního stupně tento trest neuložil ze stejných důvodů jako u obžalovaného [příjmení], odůvodnění tohoto postupu je velmi stručné, povrchní a zcela absentující na obsah prováděného dokazování zejména ve vztahu k obžalovanému [příjmení]. Ze spisového materiálu bylo totiž zjištěno, že šetřením v evidenci nemovitostí a vozidel nebyl zjištěn jakýkoli majetek obžalovaného na území ČR. Zároveň ale bylo zjištěno, že je jednatel a společník od 3. 2. 2023 ve společnosti FOSS green s.r.o. a ohledně majetkové účasti v této obchodní společnosti bylo zjištěno, že obžalovaný má 100% podíl a základní kapitál je 200 000 Kč. Kromě toho bylo zjištěno, že usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec] ze dne 18. 3. 2021 č.j. VZV 34/2020-200 bylo rozhodnuto o tom, že podle § 344a odst. 1 tr. řádu se obžalovanému pro účely zajištění peněžitého trestu zajišťuje jako společníku, který má jeden základní podíl, jehož výše činí 100% a na tento základní podíl připadá vklad do základního kapitálu ve výši 200 000 Kč, obchodní podíl ve společnosti FOSS green s.r.o., aktuálně se sídlem [adresa], a to ve výši 200 000 Kč, včetně podílu obžalovaného na zisku této společnosti, a to až do souhrnné výše 1 113 335 Kč. Jedná se tedy o zajištěný a postižitelný majetek, který vytváří dostatečné podmínky pro uložení peněžitého trestu, a to při plném respektování § 39 odst. 8, ale zejména § 68 odst. 6 tr. zákoníku týkající se dobytosti peněžitého trestu. Vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, pro který byl obžalovaný [příjmení] uznán vinným a kterým se podílel na způsobení škody MSD a současně opatřil prospěch zejména společnosti TYRASIL TRADE s.r.o., respektive obžalovanému [příjmení], mohl být peněžitý trest uložen, přičemž denní sazba byla stanovena v počtu 100 s ohledem na závažnost spáchaného trestného činu, přičemž denní sazba činí 2 000 Kč se

zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného [jméno] [příjmení], tedy peněžitý trest byl uložen v celkové výši 200 000 Kč, což je výměra k poměru výše majetkového prospěchu minimální a spíše symbolická, když navrhovaný peněžitý trest v odvolání státního zástupce ve výměře 2 000 000 Kč nemohl být akceptován s ohledem na kumulaci tří souběžně uložených trestních sankcí a její zjevnou nepřiměřenost.

72. Jelikož byl obžalovanému [příjmení] uložen trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, bylo nutno v rámci tohoto trestu vyslovit i trest propadnutí věci, který byl vysloven trestním příkazem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 8. 2020, a to konkrétně 1 ks šestiranového revolveru ráže 36 Special Zbrojovka Brno a 1 ks signální zbraně v.č. SK 0322. Kromě toho bylo znovu potřebné uložit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 18 měsíců, který sice byl již prakticky vykonán dnem 4. 5. 2022, ale potřeba jeho uložení vyplývala z charakteru sbíhající se trestné činnosti v podobě přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

73. Závěrem je nutné uvést, že u obžalovaného [příjmení] s ohledem na režim souhrnného trestu bylo nezbytné současně zrušit celý výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 8. 2020 č.j. 62 T 99/2020-86, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Zbývá pouze dodat, že povede-li obžalovaný [příjmení] ve zkušební době podmíněného odsouzení řádný život a vyhoví uloženým podmínkám, vysloví soud prvního stupně, že se osvědčil, jinak rozhodne, a to, popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

74. Obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. pak byl ze strany soudu prvního stupně uložen samostatný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu oceňování movitých či nemovitých věcí, a to formou znaleckého posudku či jakoukoli jinou formou pro účely úvěrového řízení či jakékoli jiné účely. S tímto uloženým trestem lze principiálně souhlasit, neboť není sporu o tom, že se obžalovaná společnost své trestné činnosti dopustila právě v souvislosti se svou činností a rezignovala na povinnosti znaleckého ústavu, když současně i znevážila postavení znaleckých ústavů a vypracovala expertní posudek se záměrně nadhodnocenou cenou zástavy. Pokud jde o výměru uloženého trestu, ta byla stanovena v trvání deseti let, aniž by ani slovem nalézací soud tuto výměru zdůvodnil, ač je to jeho povinností vyplývající z ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu. Nicméně odvolací soud po přezkumu tohoto výroku, včetně jeho výměry, dospěl k závěru, že pokud byl obžalované společnosti uložen toliko samostatný trest zákazu činnosti, pak je na místě přistoupit k důraznější výměře, která byla stanovena těsně pod středem zákonné trestní sazby, neboť zákaz činnosti lze právnické osobě podle § 20 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, uložit v rozpětí od jednoho do dvaceti let a tudíž polovina této sazby činí deset a půl let. Takto stanovený trest se odvolacímu soudu jeví jako přiměřený k povaze a závažnosti trestného činu a k poměrům právnické osoby, když bylo také přihlédnuto i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí činnost právnické osoby. V této souvislosti nelze přehlédnout, že obžalovaná právnická osoba SINCONSULT s.r.o. v současné době fakticky nefunguje, což bylo mimo jiné zjištěno z aktuálního výpisu z obchodního rejstříku, kdy má formálně dva podílníky, syna a dceru zemřelého Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nemá žádný statutární orgán a bude následovat likvidace. Za této situace nebylo možno slyšet na námitky v odvolání státního zástupce, kterým se domáhá uložení peněžitého trestu ve výši 1 000 000 Kč a uveřejnění rozsudku v obchodním věstníku, neboť uložený trest zákazu činnosti u obžalované společnosti zcela postačí, když hlavní protagonista protiprávního jednání již není mezi živými a bylo by nad rámec tohoto trestního řízení již skomírající obžalovanou společnost ještě více sankcionovat, neboť by to bylo v rozporu s ustanovením § 38 tr. zákoníku upravující přiměřenost trestních sankcí a tam, kde postačí uložení sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce citelnější.

75. Pokud pak jde o výrok o náhradě škody, kterým byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozená [příjmení] [jméno] [příjmení], LL.M., insolvenční správkyň Metropolitního spořitelního družstva

v likvidaci, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, tak k tomu nutno uvést, že soud prvního stupně svůj výrok odůvodnil tím, že poškozené MSD se přihlásilo s nárokem na náhradu škody, ale bylo zároveň zjištěno, že většina pohledávek MSD byla postoupena rozličným postupníkům a bude tedy otázkou případného dalšího dokazování, kdo je vlastníkem pohledávky, načež bude nutno také určit, zda a jakým způsobem se případně samo MSD podílelo na vzniku škody, což by mohlo vést k moderaci uplatněného nároku. Pokud soud prvního stupně nerozhodl o nepřipuštění insolvenční správkyň JUDr. [jméno] [příjmení], LL.M. k trestnímu řízení jako poškozené ve smyslu § 206 odst. 3 tr. řádu, pak jiný postup, než upravuje ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu nepřipadal v úvahu a za takové situace pak i odvolacímu soudu nezbylo, než adhezní výrok ponechat beze změny, když jakýkoliv jiný postup již nepřicházel v úvahu.

76. Ze všech shora uvedených důvodů proto Vrchní soud v Praze jako soud odvolací k odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení] napadený rozsudek částečně zrušil v celém výroku o trestu ohledně tohoto obžalovaného a za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu ve věci znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku pod bodem I., když současně zamítl jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o. a státního zástupce ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] a obžalované společnosti SINCONSULT s.r.o.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obviněného, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného a obviněný jen pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty. Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková trestní sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Praha 26. dubna 2023

JUDr. Jan Chocholatý Ph.D.
předseda senátu